

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang
23. september 2015

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Den Parlamentariske Forsamling Euronest

2015/C 315/01	Beslutning om at engagere sig i et stærkere partnerskab mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab ved hjælp af det europæiske naboskabsinstrument 2014-2020	1
2015/C 315/02	Beslutning om samarbejde om infrastruktur med landene i Det Østlige Partnerskab: fælles vej-, jernbane- og lufttransportprojekter	7
2015/C 315/03	Beslutning om udfordringer, muligheder og nyt engagement i samarbejdet om energieffektivitet og vedvarende energi inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab	11
2015/C 315/04	Beslutning om kultur og interkulturel dialog i Det østlige partnerskab	18
2015/C 315/05	Beslutning om hundredåret for folkedrabet på armenierne	23
2015/C 315/06	Beslutning om den russiske militære aggression mod Ukraine og det presserende behov for en fredelig løsning på konflikten	24

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Parlamentariske Forsamling Euronest

2015/C 315/07	Forretningsorden vedtaget den 3. maj 2011 i Bruxelles, ændret den 3. april 2012 i Baku, den 29. maj 2013 i Bruxelles og den 18. marts 2015 i Jerevan	26
2015/C 315/08	Forretningsorden for Den Parlamentariske Forsamling Euronests stående udvalg vedtaget af Euronest-forsamlingen den 3. maj 2011 og ændret den 29. maj 2013 i Bruxelles og den 18. marts 2015 i Jerevan	40

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST

BESLUTNING ⁽¹⁾**om at engagere sig i et stærkere partnerskab mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab ved hjælp af det europæiske naboskabsinstrument 2014-2020**

(2015/C 315/01)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

- der henviser til akten om oprettelse af Den Parlamentariske Forsamling Euronest af 3. maj 2011,
 - der henviser til den fælles erklæring fra topmødet i Det Østlige Partnerskab, der blev afholdt i Vilnius den 28.-29. november 2013,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2014 om vurdering og fastsættelse af prioriteringer for EU's forbindelser med landene i Det Østlige Partnerskab ⁽²⁾,
 - der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 20. marts 2013 med titlen »Den europæiske naboskabspolitik: På vej mod et stærkere partnerskab«,
 - der henviser til Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk naboskabsinstrument ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013 om »Den europæiske naboskabspolitik: på vej mod et stærkere partnerskab — EP's holdning til statusrapporterne fra 2012« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutninger om den europæiske naboskabspolitik og den østlige dimension samt om Republikken Armenien, Republikken Aserbajdsjan, Republikken Hviderusland, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine,
 - der henviser til den fælles erklæring fra Den Europæiske Union og Republikken Armenien som aftalt den 29. november 2013 i Vilnius af næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Edward Nalbandian, Armeniens minister for sikkerhedspolitik og udenrigsanliggender,
- A. der henviser til, at Det Østlige Partnerskab blev oprettet i 2009 som en fælles indsats af Den Europæiske Union og dens østeuropæiske partnere med det formål at fremskynde deres politiske associering og økonomiske integration på grundlag af fælles interesser, forpligtelser, ansvar og fælles ejerskab;
- B. der henviser til, at landene, der deltager i Det Østlige Partnerskab, har indgået en gensidig forpligtelse til at overholde de grundlæggende værdier: demokrati, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, god forvaltningspraksis, de markedsøkonomiske principper og bæredygtig udvikling;

⁽¹⁾ Vedtaget den 17. marts 2015 i Jerevan, Armenien.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0229.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0567.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0446.

- C. der henviser til, at topmødet i Det Østlige Partnerskab, som blev afholdt i Vilnius i november 2013, var kendetegnet ved en række resultater, nye aftaler og fremskridt hen imod tættere forbindelser, men også blev plettet af visse partnerlandes beslutning om ikke at indgå associeringsaftaler med EU, til trods for at de på vellykket vis har afsluttet forhandlingerne;
- D. der henviser til, at den beslutning, som blev truffet på topmødet i Vilnius af den daværende præsident for Ukraine, udløste massedemonstrationer på Maidanpladsen, som blev efterfulgt af en række dramatiske begivenheder i landet i løbet af 2014 — navnlig en bølge af demonstrationer, som resulterede i hundredvis af ukraineres død i februar, Ruslands ulovlige annektering af Krim i marts og — siden foråret — i udbrud eller optrapning af en ny konflikt i det østlige Ukraine som følge af Den Russiske Føderations direkte militære tilstedeværelse og dens støtte til separatiststyrker, som resulterede i flere end 6 000 dødsopfre;
- E. der henviser til, at EU på den ene side og Georgien, Moldova og Ukraine på den anden side har undertegnet og efterfølgende ratificeret bilaterale associeringsaftaler, herunder vidtgående og omfattende netværk af frihandelsområder (DCFTA's), til trods for det direkte politiske, militære og økonomiske pres, som Den Russiske Føderation udøver;
- F. der henviser til, at EU og Hviderusland har indledt forhandlinger om visumlempelse og tilbagetagsaftaler, som således gør det muligt at fremme den mellemfolkelige kontakt; der henviser til, at genoptagelsen af den politiske og økonomiske dialog mellem EU og Hviderusland afhænger af, at alle tilbageværende hviderussiske politiske fanger ubetinget løslades og rehabiliteres for så vidt angår deres politiske og borgerlige rettigheder;
- G. der henviser til, at alle partnerlande, bortset fra Hviderusland, står over for separatisme og territoriale konflikter, hvori Rusland er direkte impliceret eller udøver stor indflydelse;
- H. der henviser til, at der er blevet oprettet ulovlige separatistiske regimer på georgisk og moldovisk territorium; der henviser til, at Krimhalvøen i Ukraine er blevet annekteret af Rusland, og at der fortsat finder væbnede konfrontationer sted mellem separatister og officielle Kiev-styrker i den sydøstlige del af Ukraine;
- I. der henviser til, at adgang til såvel EU's marked som til markederne i de tilstødende eurasiske lande, navnlig Rusland, er af afgørende betydning for partnerlandene og deres økonomier; der henviser til, at visse industrisektorer i partnerlandene stadig er afhængige af produktionskæder, som stammer fra det tidligere Sovjetunionen, og som gør, at de er økonomisk forbundet med Den Russiske Føderation; der henviser til, at udvidelsen af toldunionen for Den Russiske Føderation, Kasakhstan og Hviderusland til andre partnerlande og Den Eurasiske Økonomiske Union ikke bør opfattes som projekter, der konkurrerer med den økonomiske del af Det Østlige Partnerskab, så længe partnerlandene har lov til frit at vælge, hvilke organisationer de vil tilslutte sig; der henviser til, at der bør gøres en indsats for at forbedre samarbejdet og gøre de to økonomiske regioner forenelige, således at de østlige partnerskabslande fuldt ud kan udnytte deres potentiale;
- J. der henviser til, at EU har indført restriktive foranstaltninger over for Rusland i april og juli 2014 og styrket dem i september 2014 med henblik på at fremme et kursskifte i Ruslands skamløst aggressive handlinger, som krænker Ukraines suverænitet og territoriale integritet og destabiliserer landets østlige region;
- K. der henviser til, at Rusland i august 2014 som reaktion på både EU's restriktive foranstaltninger og undertegnelsen af associeringsaftaler besluttede at indføre en embargo for landbrugs- og fødevarer fra EU, andre vestlige lande samt visse partnerlande;
- L. der henviser til, at 2014 var det første år i en ny programmæssig og finansiel ramme for gennemførelsen af EU's europæiske naboskabspolitik og dennes specifikke østlige dimension frem til 2020;

Åbning af nye perspektiver for perioden 2014-2020 med afsæt i de første resultater af Det Østlige Partnerskab

1. understreger, at Det Østlige Partnerskab siden dets oprettelse i 2009 har resulteret i en række konkrete og håndgribelige resultater, der er til gensidig samfundsmæssig gavn for EU og partnerlandene og har givet sig udslag i en række aftaler på forskellige politiske, økonomiske og kulturelle samarbejdsniveauer, som har et stort potentiale for forbedringer under forudsætning af tilstrækkelig støtte fra alle involverede parter;

2. glæder sig over, at deltagerne på topmødet i Vilnius genbekræftede deres grundlæggende engagement i principperne for Det Østlige Partnerskab, hvilket primært vil sige retsstatsprincippet, respekt for menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder samt demokrati; understreger, at disse principper skal overholdes;
3. er enig med deltagerne på topmødet i Vilnius i, at hver enkelt partner frit bør udøve sit suveræne valg om anvendelsesområdet for de ambitioner og mål, som det enkelte partnerland søger at opnå i sine forbindelser med EU og inden for Det Østlige Partnerskab, i overensstemmelse med princippet om differentiering; minder i denne forbindelse om, at Det Østlige Partnerskab er et frivilligt projekt, som respekterer de selvstændige valg, der træffes af dets deltagerstater og intensiverer deres forbindelser, og at dette bør være til gavn for dem såvel som for alle i Europa for så vidt angår stabilitet og velstand;
4. glæder sig over undertegnelsen af associeringsaftalerne, herunder DCFTA'erne, mellem EU og Ukraine, Moldova og Georgien; opfordrer til, at EU-medlemsstaterne hurtigt ratificerer disse aftaler; understreger vigtigheden af at gennemføre alle delene af aftalerne og vedtage relevante reformer på alle de berørte områder med henblik på at forebygge social og miljømæssig dumping; opfordrer alle parter til at fortsætte reformarbejdet i overensstemmelse med associeringsdagsordenen og opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at tilbyde bistand til håndtering af disse reformer; opfordrer EU's medlemsstater til at dele deres omfattende erfaringer med at oprette demokratiske regimer og udarbejde reformer baseret på respekt for de grundlæggende værdier og retsstatsprincippet, navnlig de medlemsstater, der kan trække på såvel deres erfaringer med EU-integration og deres tætte forbindelser med partnerlandene; opfordrer regeringerne i de partnerlande, som har ratificeret associeringsaftalerne, herunder DCFTA'erne, med EU, til at arrangere offentlige debatter og oplysningskampagner, herunder på lokalt plan, med aktiv inddragelse af civilsamfundsorganisationer, herunder nationale platforme under Civilsamfundsforummet, da en detaljeret forståelse af indholdet og virkningerne af aftalerne er afgørende for deres succes;
5. fordømmer Ruslands direkte og indirekte militærangreb i det østlige Ukraine og den ulovlige annektering af Krim som reaktion på Ukraines selvstændige valg om at bevæge sig fremad i sit europæiske perspektiv; opfordrer Den Russiske Føderation til at respektere Ukraines internationalt anerkendte suverænitet, til at trække sine styrker tilbage, til at indstille sin støtte til de separatistiske styrker i det østlige Ukraine og til at overholde de mange internationale, multilaterale og bilaterale traktater, herunder FN-pagten, Helsingforslutakten og Budapestmemorandummet fra 1994, som opfordrer til, at der findes en diplomatisk løsning på alle kriser, og at alle former for væbnet angreb eller intervention i andre stater undgås; opfordrer Rusland til at standse informationskrigen, som tilsigter at tilskynde til etnisk had mellem russiske og ukrainske statsborgere; kræver fuldt samarbejde fra alle parter side med hensyn til efterforskningen af nedskydningen af MH17 og understreger, at de ansvarlige skal bringes for en domstol; fordømmer endvidere de handelsmæssige restriktioner, som Rusland har indført over for EU og en række partnerlande; støtter EU's restriktive foranstaltninger over for Rusland og insisterer på, at disse bør opretholdes, så længe Rusland ikke overholder Minskaftalerne eller indtager en konstruktiv holdning til at finde en fredelig løsning på konflikten i det østlige Ukraine; fordømmer de ulovlige, ikkekonstitutionelle og illegitime valg, som er blevet afholdt i de separatistkontrollerede områder Donetsk og Luhansk, og som er anerkendt af Rusland, hvilket udgør en trussel mod Ukraines enhed og en hindring for fredsprocessen; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til øjeblikkeligt at løslade Nadia Savtjenko, som blev bortført og tilbageholdt ulovligt i Rusland;
6. fordømmer indgåelsen af traktaten om alliance og strategisk partnerskab mellem Abkhasien og Den Russiske Føderation den 24. november 2014 samt Ruslands intention om at undertegne en traktat om tættere forbindelser med løsrivelsesregionen Tskhinvali i 2015; understreger, at disse aktioner udgør en alvorlig trussel mod stabiliteten og sikkerheden i regionen, skaber alvorlige risici, som påvirker bestræbelserne på at normalisere forbindelserne mellem Georgien og Den Russiske Føderation, og undergraver de internationale drøftelser i Genève; opfordrer Den Russiske Føderation til at respektere folkerettens grundlæggende principper og Georgiens territoriale integritet og til at overholde våbenhvileaftalen fra 2008 mellem Georgien og Rusland;
7. understreger, at EU har ansvaret for klart at definere de muligheder, som det ønsker at tilbyde som svar på partnerlandenes ambitioner og europæiske perspektiv; beklager, at Rusland hidtil kun har anset disse ambitioner og Det Østlige Partnerskab for at være en trussel mod sin geopolitiske indflydelsessfære; bemærker, at toldunionen og traktaten om Den Eurasiske Økonomiske Union, der trådte i kraft i januar 2015, omfatter et projekt om økonomisk integration mellem medlemmerne, som ikke er foreneligt med associeringsaftalerne og disses handelsmæssige elementer (DCFTA'erne); opfordrer Den Russiske Føderation til at afstå fra at udøve økonomisk pres og fremsætte trusler vedrørende sikkerheds- og energiforsyning, og til at respektere sine naboers ret til frit at vælge deres politiske og økonomiske fremtid; gentager sin opfordring til Den Russiske Føderation om at nå frem til en fredelig løsning på konflikterne ved hjælp af forhandlinger;

8. mener, at oprettelsen af toldunionen og traktaten om Den Eurasiske Økonomiske Union, der er inspireret af Den Europæiske Unions idealer og trådte i kraft i januar 2015, kun kan have gavnlige virkninger for de deltagende lande, så længe Den Russiske Føderation afholder sig fra at tvinge landene til at tilslutte sig ved hjælp af økonomisk pres og trusler vedrørende sikkerhed, energi og forsyning og tillader sine naboer frit at vælge deres politiske og økonomiske fremtid; bemærker, at de nye strukturer ikke er forenelige med associeringsaftalerne og DCFTA'erne og understreger behovet for at finde samarbejds- og kommunikationslinjer i fremtiden, eftersom handel og gode forbindelser mellem landene på begge sider under alle omstændigheder skal sikres;
9. påpeger det europæiske naboskabsinstrumentets (ENI's) potentiale til at fungere som et incitament til et øget samarbejde med de lande, som endnu ikke har undertegnet associeringsaftaler med EU, og opfordrer til en fornyet indsats for at adressere disse;
10. mener, at topmødet i Det Østlige Partnerskab, som skal afholdes i maj 2015 i Riga, bør markere en styrkelse af Det Østlige Partnerskab, karakteriseret ved styrkede politiske og økonomiske forbindelser mellem EU og partnerlandene og uddybede og forbedrede bilaterale og multilaterale forbindelser mellem alle parter; opfordrer EU og partnerlandene til at være konsekvente i forfølgelsen af den oprindelige vision for Det Østlige Partnerskab og fokusere på at gennemføre reformer, som skaber forandringer i samfundet og styrker båndene mellem befolkningerne;
11. anser politisk associering, demokratiske reformer, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, styrkelse af statsinstitutioners kapacitet og domstolenes uafhængighed, bekæmpelse af korrupsion, styrkelse af energisikkerhed og mellemfolkelige kontakter samt uddannelsessamarbejde for at være centrale prioritetsområder, som EU og dets partnere bør ofre flere kræfter på og sikre, at der opnås resultater inden for disse områder på topmødet i Riga;
12. opfordrer EU til straks at indføre visumfrihed for kortvarige rejser for så vidt angår de partnerlande, som har forpligtet sig til og gennemført handlingsplanerne for visumliberalisering, forudsat at betingelserne er opfyldt; understreger betydningen af at iværksætte handlingsplaner for visumliberalisering med de partnerlande, som har gjort fremskridt med hensyn til at gennemføre de med EU indgåede aftaler om visumlempelse og tilbagetagelse; understreger betydningen af at samarbejde om visumordninger og mobilitetspartnerskaber som et middel til at bringe samfundene tættere på hinanden og sprede en følelse af at tilhøre det samme værdifællesskab blandt borgerne;
13. understreger, at tættere forbindelser mellem EU og partnerlandene vil være betinget af, at der opnås håndgribelige resultater for så vidt angår demokratiske reformer og kvaliteten af retsstatsprincippet, og at der sker en positiv udvikling i forvaltningen af de statslige institutioner og på alle områder af det politiske liv samt inden for retsvæsenet; bemærker i denne forbindelse, at der er en yderst beklagelig tendens til konfrontationer mellem regeringen og oppositionen i visse partnerlande; opfordrer indtrængende regeringerne til at afstå fra politisk gengældelse og selektiv justits og til behørigt at behandle de særligt bekymrende forhold, som Europa-Parlamentet, OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) og andre internationale institutioner har givet udtryk for;
14. henstiller, at EU og partnerlandene udvikler en mere strategisk og resultatorienteret tilgang i de programmer, som de i fællesskab udarbejder og gennemfører; mener, at ministermøder bør være det forum, hvor strategier for samarbejde mellem sektorer drøftes, og at Det Østlige Partnerskabs platforme og ekspertpaneler bør være mere aktive med hensyn til at fremlægge forslag til samt udarbejde og revidere sådanne strategier;
15. understreger vigtigheden af at intensivere samarbejdsprogrammer og udvekslingsordninger rettet mod unge, studerende, videnskabsmænd og forskere inden for Det Østlige Partnerskab; bemærker med tilfredshed, at EU's nye programmer på disse områder, herunder Erasmus+-programmet og Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne inden for Horisont 2020's rammeprogram for forskning, giver flere muligheder for styrkelse af forskermobilitet og tildeling af stipendier til unge i partnerlandene; glæder sig over de positive resultater af den første samling i forummet »Euronest Scola and Eastern Partnership-Young Leaders Forum«, som blev afholdt i 2013 og 2014, og anbefaler, at møder af denne type organiseres regelmæssigt; tilskynder desuden til indførelse af fælles støtteordninger til kulturel udvikling og fælles kulturelle arrangementer og foreslår, at der udarbejdes en fælles månedlig brochure, som skal offentliggøres på engelsk og på sprogene i partnerlandene, som ville give borgerne i partnerlandene direkte information om den Europæiske Union og den europæiske tænkemåde og give klare oplysninger om disse partnerlandes forbindelser med EU;

Opfyldelsen af Det Østlige Partnerskabs mål gennem implementering af det nye europæiske naboskabsinstrument 2014-2020

16. glæder sig over vedtagelsen af det europæiske naboskabsinstrument (ENI) for perioden 2014-2020, som fuldt ud tager højde for den østlige dimension af den europæiske naboskabspolitik, hvilket bør resultere i konkrete og synlige forbedringer for de berørte befolkninger;
17. beklager de omfattende nedskæringer af ENI's budget i forhold til Kommissionens oprindelige forslag; opfordrer til en tæt dialog med kommissæren med ansvar for den europæiske naboskabspolitik for at sikre den bedst mulige udnyttelse af knappe ressourcer; mener, at balancen mellem den østlige og sydlige del af ENI, hvor 40 % af de samlede samarbejdsbevillinger går til den østlige region, bør opretholdes; opfordrer Kommissionen til at hjælpe partnerlande med at styrke deres administrative kapacitet for at kunne drage fuld fordel af finansieringsmulighederne under ENI;
18. bemærker, at der er behov for en mere afbalanceret fordeling af midler mellem partnerlandene, men erkender samtidig, at der er behov for bedre projektforslag fra de østlige partnerlande; anser det for væsentligt, at Kommissionen og partnerregeringer tilskynder til og i højere grad understøtter lokale aktører med hensyn til at ansøge om og modtage ENI-støtte til deres projekter;
19. understreger betydningen af principperne om ejerskab og gensidig ansvarlighed i forbindelse med planlægningen og gennemførelsen af landeprogrammer under ENI; mener, at succes delvist er forbundet med aftalte og gensidigt bindende forpligtelser mellem EU og partnerlandene;
20. anbefaler, at der i modsætning til perioden 2007-2013 bør gøres en større indsats for at hjælpe partnerlandene med at anvende nyligt indført lovgivning i praksis og med at konsolidere de reformer, der er nødvendige for at styrke demokratiet og retsstatsprincippet i overensstemmelse med EU's lovgivning og standarder; minder om behovet for at etablere en troværdig resultatliste for en sådan gennemførelse, inden EU's bistand øges;
21. opfordrer Kommissionen og partnerlandene til at fastlægge et begrænset antal prioriteringer under nationale handlingsplaner og multilaterale, regionale programmer for 2014-2015 med henblik på at maksimere deres effekt og skabe konkrete og målbare resultater;
22. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en omfattende strategi for forbindelserne med Hviderusland med henblik på at fremme den gensidige forståelse og moderniseringen og demokratiseringen af landet; mener, at en sådan strategi bør omfatte prioriterede områder for reformer i Hviderusland med henblik på at forbedre forbindelserne og skabe et effektivt samarbejde inden for rammerne af ENP, og at den bør baseres på »mere for mere«-princippet;
23. identificerer klart de bestemmelser, der gælder for gennemførelsen af ENI, og som hviler på en incitamentsbaseret og skræddersyet tilgang; mener, at de på passende vis er inspireret af »mere for mere«-princippet, der hidtil kun har materialiseret sig i begrænset omfang; understreger, at »mere for mere«-princippet også indebærer et »mindre for mindre«-princip, som på behørig vis bør anvendes på de lande, som ikke er villige til at gennemføre de nødvendige reformer; er imidlertid af den opfattelse, at det regionale perspektiv bør bevares, navnlig ved at styrke multilaterale kontakter samt grænseoverskridende samarbejdsprojekter og -platforme; glæder sig i denne henseende over, at 10 % af ENI's budget gennem paraplyprogrammer for flere lande skal fordeles til de partnerlande, som viser fremskridt med hensyn til etableringen og konsolideringen af et rodfæstet og holdbart demokrati og for så vidt angår gennemførelsen af de aftalte reformer, der bidrager til opnåelsen af dette mål;
24. bemærker med tilfredshed, at finansielle bevillinger under ENI, som ydes til individuelle nationale handlingsplaner, vil blive underlagt en variation på op til 20 %, som også giver mulighed for at anvende en større differentiering i forbindelse med gennemførelsen af ENI;
25. anbefaler, at partnerlandenes bestræbelser på at tilnærme sig EU's lovgivning og standarder ledsages af passende teknisk bistand fra EU for at sikre en gnidningsløs og gradvis absorption af alle relevante dele af den gældende EU-ret og afstedkomme konkrete og synlige fordele for økonomierne og befolkningerne;

26. understreger behovet for, at EU's bistand også tager sigte på at tackle regionale økonomiske og sociale uligheder i partnerlandene, da projekterne ofte er koncentreret i én region eller i hovedstaden, mens mennesker i mere fjerntliggende områder ikke nyder godt af sådanne projekter og stadig i vid udstrækning ikke er bekendt med fordelene ved EU-integrationsprocessen;
 27. opfordrer EU og dets medlemsstater til at indføre samarbejds- og støttepolitikker over for partnerlande på en sammenhængende og effektiv måde og i samordning med andre internationale og nationale bidragsydere; opfordrer dem til i fællesskab at planlægge aktioner og projekter i partnerlande; opfordrer til en styrket samordning og fremme af synergier mellem ENI-finansierede projekter og andre EU-finansierede instrumenter og EU-programmer, som de østlige partnerlande kan deltage i, men understreger samtidig, at etablerede formater, såsom donor- og investor-konferencer, arbejdsgrupper, kommunikation mellem EU-delegationer og medlemsstaternes ambassader på stedet, m.fl., ikke bør glemme de aftalte politiske mål;
 28. understreger den vigtige rolle, som civilsamfundet spiller med hensyn til at bidrage til politisk dialog og demokratiske reformprocesser i partnerlandene; anbefaler, at EU's politiske engagement over for civilsamfundet i partnerlandene afspejles i hele ENI-programmeringen;
 29. opfordrer parlamenterne i landene i Det Østlige Partnerskab til at bidrage til debatten og skabe større offentlig bevidsthed om de igangværende processer og vigtigste resultater inden for rammerne af det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument for 2014-2020, med hensyn til at øge synligheden af EU's programmer i deres respektive lande;
 30. pålægger sine medformænd at sende denne beslutning til Europa-Parlamentets formand, Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, kommissæren for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt landene i Det Østlige Partnerskab.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om samarbejde om infrastruktur med landene i Det Østlige Partnerskab: fælles vej-, jernbane- og lufttransportprojekter**

(2015/C 315/02)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013 om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod en styrkelse af partnerskabet. Europa-Parlamentets holdning til rapporterne for 2012,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutninger om revisionen af den europæiske naboskabspolitik og dens østlige dimension samt om Republikken Armenien, Republikken Aserbajdsjan, Republikken Hviderusland, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine,
- der henviser til den fælles erklæring fra Det Østlige Partnerskabs topmøde (i Vilnius den 28.-29. november 2013) med titlen »Eastern Partnership: the way ahead« (Det Østlige Partnerskab: vejen frem),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »EU og dets naboregioner: En ny strategi for transportsamarbejde« (KOM(2011) 415) og Kommissionens »EU Neighbourhood Transport Plan« (transportplan for EU's naboskabsområde), som omfatter luftfartssektoren, søtransport og transport ad indre vandveje, vej- og jernbanetransport samt infrastrukturforbindelser,
- der henviser til den fælles erklæring med titlen »Future of Eastern Partnership transport cooperation« (fremtiden for transportsamarbejdet i Det Østlige Partnerskab) fra transportministrene i EU's medlemsstater og partnerlandene i Det Østlige Partnerskab samt repræsentanter for Kommissionen,
- der henviser til Rådets konklusioner om transportsamarbejdet med EU's naboregioner, som blev vedtaget under den 3116. samling i Rådet for Transport, Telekommunikation og Energi,
- der henviser til Kommissionens hvidbog fra 2011 med titlen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem«,
- der henviser til fortegnelsen over prioriterede infrastrukturprojekter vedrørende det regionale transportnet i Det Østlige Partnerskab, som blev godkendt på mødet mellem EU's og Det Østlige Partnerskabs transportministre i Luxembourg den 9. oktober 2013,
- der henviser til undertegnelsen af associeringsaftalen mellem EU og henholdsvis Ukraine, Moldova og Georgien,
- der henviser til, at sø- og flodnavigation er effektive systemer til at fragte varer, skabe mellem menneskelige forbindelser og udvikle en bedre markedsintegration,
- 1. understreger, at transport er afgørende for fremgangen i Europa, idet den giver mulighed for, at varer kan distribueres effektivt, og at borgerne kan rejse frit; minder om, at EU er en vigtig politisk og økonomisk partner for landene i Det Østlige Partnerskab, og at styrket samarbejde inden for transportsektoren kan bidrage betydeligt til, at disse lande kan komme til at stå stærkere økonomisk set og blive mere politisk stabile; påpeger, at borgere og virksomheder i EU og i naboregionerne er de direkte modtagere af det forbedrede transportsamarbejde, som sigter mod at reducere den tid og de ressourcer, der anvendes på transport af varer, tjenesteydelser og passagerer, og at tættere markedsintegration desuden kan bidrage til at give virksomheder nye markedsmuligheder både i EU og dets naboregioner;

⁽¹⁾ Vedtaget den 17. marts 2015 i Jerevan, Armenien.

2. mener, at der kan opnås bedre transportforbindelser gennem bedre transportinfrastruktur og tættere markedsintegration, således at der sikres en problemfri rejse for passagerer og effektiv og sikker varetransport, idet der tages hensyn til den konkrete geografiske situation i landene i Det Østlige Partnerskab; håber i den sammenhæng, at der skabes en synlig forbindelse mellem transportpolitikken i landene i Det Østlige Partnerskab og Europa 2020-strategien;
3. understreger, at en tættere integration mellem transportmarkedet i henholdsvis EU og de østlige partnerlande er afhængig af de enkelte landes vilje og parathed i denne henseende, og at den er betinget af, at nabolandene gør fremskridt med hensyn til at anvende standarder, som svarer til dem, der anvendes i EU for så vidt angår f.eks. sikkerhed, miljø og sociale spørgsmål; opfordrer EU til at yde al den nødvendige tekniske bistand og vejledning og til ikke at ty til protektionisme;
4. understreger, at der fortsat er store indbyrdes forskelle mellem transportinfrastrukturen i den østlige og den vestlige del af Europa, som skal tackles, og at det europæiske kontinent er nødt til at have en mere ensartet transportinfrastruktur;
5. minder om, at færdselstætheden giver anledning til stor bekymring, navnlig inden for vej- og lufttransport; understreger, at det er nødvendigt, at der gøres noget ved de væsentlige flaskehalse på transportområdet i EU med henblik på at opfylde borgernes krav om at kunne rejse og økonomiens behov for at transportere varer og tjenesteydelser, idet de ressource- og miljøbetingede begrænsninger forudses;
6. anerkender vedtagelsen af de nye TEN-T-retningslinjer, der former det grundlæggende og omfattende net af strategisk europæisk infrastruktur i den østlige og den vestlige del af Den Europæiske Union og dermed også det fælles europæiske transportområde; opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at forbinde TEN-T-hovednettet til transportnettet i landene i Det Østlige Partnerskab;
7. opfordrer Kommissionen til i fællesskab med regeringerne i Det Østlige Partnerskab at påtage sig at foretage og at offentliggøre en fælles vurdering af transportinfrastrukturen samt af punkter og forbindelser af fælles interesse, som kan danne et omfattende grundlag for fremtidige fælles projekter;
8. noterer sig det stigende pres på offentlige midler til finansiering af infrastruktur; understreger, at der er behov for en ny tilgang til finansiering og prisfastsættelse baseret på offentlige og private partnerskaber, som vil gøre det muligt for lokalsamfundene at indgå partnerskab med interesserede private aktører og offentlige organer og at gøre brug af internationale fonde for at skabe transportmidler, som vil gavne alle de involverede parter; opfordrer indtrængende EU's medlemsstater og landene i Det Østlige Partnerskab til at udveksle bedste praksis og intensivere samarbejdet på dette område;
9. anerkender, at det er vigtigt, at investeringsmiljøet i landene i Det Østlige Partnerskab forbedres yderligere med henblik på at tiltrække investeringer fra EU's medlemsstater til vej-, jernbane-, sø- og lufttransportsektoren, hvilket vil understøtte udviklingen af den respektive infrastruktur, integrationen af landene i Det Østlige Partnerskab og EU's medlemsstater, vedtagelsen af EU's standarder samt kapacitetsudvikling i landene i Det Østlige Partnerskab;
10. opfordrer Kommissionen og regeringerne i Det Østlige Partnerskab til at medtage princippet om at lette transporten i fremtidige handelsaftaler;
11. understreger, at reformer inden for transportsektoren i landene i Det Østlige Partnerskab bør sikre en større tilnærmelse til EU's transportstandarder; mener, at forhandlingerne om luftfartsaftaler mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab bør afsluttes med de lande, der har indledt disse, og håber i den forbindelse på en tidlig indledning af tilsvarende forhandlinger med de resterende lande i Det Østlige Partnerskab; mener, at sikkerheden til søs bør forbedres ved hjælp af en politikreform, at flagning bør forbedres i overensstemmelse med Paris-memorandummet om havnestatskontrol, og at partnerlandene bør kunne fremvise forbedrede resultatlistor for trafiksikkerhed og bevise, at de tager konkrete skridt for at gøre jernbanetransporten mere kompatibel med den i EU; mener, at transportforbindelserne i EU bør forbedres ved hjælp af bedre planlægning af net og arbejde på prioriterede infrastrukturprojekter, som kan bidrage til at forbinde partnerlandene med det transeuropæiske transportnet; opfordrer partnerlandene til at renovere de eksisterende veje og anlægge nye veje;

12. noterer sig, at der findes lukkede grænser inden for Det Østlige Partnerskabs område, samt at de lande, der ikke har direkte adgang til havet, har vanskelige transportforhold, og opfordrer i den forbindelse EU til at bidrage til mere åbne og tilgængelige transportmuligheder ved hjælp af gennemførelsen af konkrete projekter;
13. understreger, at det fælles europæiske luftrum, som i øjeblikket er under oprettelse, bør udvides til også at omfatte EU's nabolande, og at anerkendelse af EU-retten og af princippet om »EU-udpegning« er en mindsteforudsætning herfor; påpeger, at det fælles europæiske luftrum har til formål at øge sikkerheden og begrænse forsinkelser, omkostninger og emissioner, og at EU's nabolande som led i den trinvis fremgangsmåde ved oprettelsen af det fælles europæiske luftrum er parate til at danne eller tilslutte sig funktionelle luftrumsblokke med EU's medlemsstater; opfordrer landene i Det Østlige Partnerskab til at bidrage til problemfrie luftfartsforbindelser både mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab og internt i Det Østlige Partnerskabs område;
14. minder om, at vejtransport spiller en central rolle for samhandelen med de lande i Det Østlige Partnerskab, som EU deler landegrænse med; påpeger imidlertid, at besværlige administrative procedurer ved grænseovergange fortsat hindrer en effektiv varestrom mellem EU og dets naboer i øst, og at 40 % af den samlede transporttid i gennemsnit spildes ved grænserne på grund af uoverensstemmelser i de administrative procedurer; understreger, at det derfor er af central betydning, at procedurerne i forbindelse med grænsepassage lettes med henblik på at fremme samhandelen ved at begrænse tid og omkostninger, og at udveksling af erfaringer med vellykkede reformer på dette område vil være til gavn for landene i Det Østlige Partnerskab;
15. henleder opmærksomheden på, at dødeligheden som følge af kvæstelser ved færdselsuheld er væsentligt højere i de fleste lande i Det Østlige Partnerskab end gennemsnittet herfor i EU, og at den ringe trafikikkerhed i landene i Det Østlige Partnerskab derfor er et spørgsmål af direkte betydning for EU; understreger, at forbedring af trafikikkerheden gennem undervisning, udveksling af bedste praksis, bevidstgørelse og fremme af mere sikker vejinfrastruktur, herunder sikre parkeringsmuligheder, er en prioritering i EU's samarbejde med og finansielle støtte til naboregionerne; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at udvide fælles EU-omfattende intelligente transporttjenester til landene i Det Østlige Partnerskab;
16. glæder sig over at kunne konstatere, at flere lande i Det Østlige Partnerskab har givet udtryk for interesse i øget adgang til markedet for vejtransport i EU, og mener, at EU bør udøve sin eksterne kompetence på området med henblik på at opnå yderligere markedsintegration med disse lande; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at overvåge partnerlandene nøje for at sikre sig, at de gennemfører og anvender de relevante standarder for sikkerhed, miljø og sociale spørgsmål, og at sikre, at medlemsstaterne ikke tyer til protektionistiske foranstaltninger; mener, at den vigtigste målsætning for et sådant initiativ bør være gradvist at fjerne de kvantitative begrænsninger til gengæld for gennemførelsen af standarder, der kan garantere kvaliteten af vejtransporttjenester mellem EU og landene i Det Østlige Partnerskab, hvilket ikke indgår i de nuværende bilaterale ordninger;
17. understreger, at åbne, retfærdige, ikkediskriminerende, gennemsigtige og effektive afgiftssystemer for anvendelse af jernbaneinfrastrukturen langs korridorerne mellem EU, dets østlige naboer, Mellemøsten og Asien er nødvendige for at kunne udnytte jernbanegodstrafikkens fulde potentiale (herunder reovering af eksisterende jernbanestrækninger og anlægning af nye, mere effektive jernbanestrækninger); opfordrer til, at der gennemføres et regionalt samarbejde om dette spørgsmål, og noterer sig med beklagelse, at de fysiske hindringer for samhandelen og vækst i fragtmængden desuden omfatter mangel på indbyrdes kompatible jernbanesystemer, utilstrækkelig teknologi og rullende materiel i dårlig stand; påpeger, at effektiviteten af personbefordringen med jernbane kan øges gennem et bedre samarbejde om grænsepassage, uden at dette kræver betydelige investeringer i infrastrukturen;
18. tilskynder til, at lavemissionskøretøjer og infrastruktur for alternative brændstoffer fremmes med henblik på at mindske forbruget af fossile brændstoffer og dermed mindske transportens indvirkning på miljøet;

19. understreger, at reformer, der har til formål at bringe jernbanesektoren i landene i Det Østlige Partnerskab tættere på EU's standarder (for sikkerhed, miljø, sociale spørgsmål og interoperabilitet), bør fortsættes, da dette ikke alene vil gavne person- og godstransporten, men også vil tiltrække flere investeringer til jernbanesektoren; påpeger, at den store efterspørgsel efter modernisering af rullende materiel i nabolandene skaber nye markedsmuligheder for EU-virksomheder; understreger, at ovennævnte reformer ligeledes er en forudsætning for enhver åbning af markedet i fremtiden;
 20. opfordrer indtrængende EU til at hjælpe med at opnå overholdelse af reglerne og standarderne gennem udveksling af oplysninger om udarbejdelsen af nationale sikkerhedsprogrammer for den civile luftfart og udveksling af bedste praksis vedrørende gennemførelse og kvalitetskontrol af luftfartssikkerhedsforanstaltninger; understreger, at internationale standarder for luftfartssikkerhed, som er fastsat af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), bør gennemføres fuldt ud, og påpeger, at lovgivningsmæssig konvergens i regionen — der rækker ud over de internationale standarder — kan lettes ved at forbedre kendskabet til og gennemførelsen af Den Europæiske Konference for Civil Luftfarts (ECAC's) bestemmelser om luftfartssikkerhed og de principper, der er fastsat i EU's primære ret;
 21. påpeger, at landene i Det Østlige Partnerskab også bør være de fremtidige støttemodtagere under SESAR-programmet (Single European Sky Air Traffic Management Research), som sigter mod at modernisere flyvekontrolinfrastrukturen i Europa, og at større bistand fra EU til de lande i Det Østlige Partnerskab, der søger at modernisere deres lufttrafikstyringssystemer, vil være meget velkommen;
 22. støtter yderligere tilnærmelse af lovgivningen og opnåelse af overensstemmelse på alle transportområder, den institutionelle udvikling af offentlige organer med ansvar for udviklingen af vej-, jernbane-, sø- og lufttransportsektorerne i landene i Det Østlige Partnerskab og vedtagelsen af de deraf følgende standarder gennem udveksling af bedste praksis i EU, teknisk bistand og tilrettelæggelse af studiebesøg, workshops og fora;
 23. støtter gennemførelsen af transportinfrastrukturprojekter i tilknytning til de østlige partnerlandes transportnet ved hjælp af eksisterende EU-programmer og -instrumenter, der kan forbedre forbindelserne til TEN-T-hovednettet, og ligeledes afslutning af igangværende projekter, som forbinder landene i Det Østlige Partnerskab med EU's transportnet;
 24. finder det nødvendigt for Ukraine, Moldova og Georgien — som signatarer af associeringsaftaler — at modtage tilstrækkelig støtte fra EU i forbindelse med udviklingen af vej-, jernbane-, luft- og søtransportsektorerne;
 25. understreger, at søtransport og farbare veje udgør et grundlæggende element for at kunne udvikle samhandelen, lette bevægeligheden for passagerer og opnå en bedre sammenkobling af transportsystemer, idet der tages hensyn til de særlige geografiske forhold i landene i Det Østlige Partnerskab;
 26. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til Europa-Parlamentets formand, Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne samt i landene i Det Østlige Partnerskab.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om udfordringer, muligheder og nyt engagement i samarbejdet om energieffektivitet og vedvarende energi inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab**

(2015/C 315/03)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

- der henviser til akten om oprettelse af Den Parlamentariske Forsamling Euronest af 3. maj 2011,
- der henviser til den fælles erklæring fra topmødet i Det Østlige Partnerskab, der blev afholdt i Vilnius den 28.-29. november 2013,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner om 2030-rammen for klima- og energipolitikken fra mødet den 23.-24. oktober 2014,
- der henviser til de beslutninger, der blev truffet under FN's klimakonference, som fandt sted i Warszawa den 11.-22. november 2013,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om aktuelle udfordringer og muligheder for de vedvarende energikilder på EU's indre marked for energi ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2013 om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2012 om energipolitisk samarbejde med partnere uden for EU: En strategisk tilgang til sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energiforsyning ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2014 om FN's konference om klimaændringer i Lima med opfordring til et bindende mål om energieffektivitet på 40 % i overensstemmelse med det samlede omkostnings-effektive potentiale for energieffektivitet ⁽⁶⁾;
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2014 »Energieffektivitet og dens bidrag til energiforsynings-sikkerheden og den klima- og energipolitiske ramme for 2030« (COM(2014) 520),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. januar 2014 »Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030« (COM(2014) 15),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2011 »Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050« (KOM(2011) 112),
- der henviser til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF,

⁽¹⁾ Vedtaget den 17. marts 2015 i Jerevan, Armenien.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0201.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0238.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0063.

- der henviser til de nationale strategidokumenter for Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Moldova og Ukraine for perioderne frem til 2020 og 2030,
 - der henviser til de centrale mål og arbejdsprogrammet for 2014-2017 fra Det Østlige Partnerskab: Platform 3 — energisikkerhed,
 - der henviser til etableringen af partnerskabet med Østeuropa inden for energieffektivitet og miljø (E5B) i 2009,
 - der henviser til årsberetningen for 2013 til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om energifællesskabets aktiviteter og til den årlige gennemførelsesberetning af 24. september 2014 om aktiviteterne i energifællesskabet i 2014,
- A. der henviser til, at den globale energifeterspørgsel er konstant stigende, i et tempo, der kan sammenlignes med stigningen i befolkningen, de menneskelige aktiviteter og den teknologiske udvikling, og dette medfører en voksende global konkurrence om de fossile brændstofressourcer og truer dermed energiforsyningen i de fattigste økonomier;
- B. der henviser til, at der er opstået bekymring over klimaændringer, stigende energibehov og usikkerhed vedrørende olie- og gaskæderne, hvilket giver anledning til overvejelser hos såvel producenterlande som forbrugerlande med hensyn til at udforme strategier for omlægning af energisektorerne til kulstoffattige sektorer til gensidig fordel, at finde nye balancer mellem de forskellige energikilder, at sikre en pålidelig og sikker forsyning og at begrænse energiforbruget;
- C. der henviser til, at energiforbruget forventes at stige hurtigere i den østeuropæiske region end EU-gennemsnittet som en del af en generel tendens, der ledsager den økonomiske og sociale udvikling i regionen; der henviser til, at de østeuropæiske partnerlande i øjeblikket er tre gange så energiintensive som gennemsnittet for EU's medlemsstater, og deres uudnyttede potentiale for energieffektivitet er stadig enormt;
- D. der henviser til, at det derfor er af både økonomisk, social og miljømæssig interesse for både EU og de østeuropæiske partnerlande at nedbringe kuldioxidemissionerne, som skyldes anvendelsen af fossile brændstoffer, at udvikle alternative og omkostningseffektive energikilder og at forbedre energieffektiviteten;
- E. der henviser til, at den regionale energipolitiske dialog under Det Østlige Partnerskab er blevet intensiveret i de seneste år og omfatter konvergens af energimarkeder, diversificering af energiforsyning og -transit og udvikling af bæredygtige energikilder og infrastrukturer af fælles og regional interesse;
- F. der henviser til, at FN's klimakonference i Warszawa i november 2013 markerede et vigtigt skridt fremad med henblik på at nå frem til en ny universel klimaaftale i 2015, som især skal baseres på politikker og foranstaltninger til reduktion af kuldioxidemissionerne fra energisystemer;
- G. der henviser til, at foranstaltninger til energibesparelse og energieffektivitet sammen med øget anvendelse af vedvarende energikilder også ville bidrage til at reducere flere former for energifafhængighed, herunder finansiel afhængighed, teknologi- eller brændstofafhængighed inden for sektorerne for atomenergi og fossile brændstoffer, erhvervelse og ejerskab af strategisk energiinfrastruktur samt investeringer i energiprojekter iværksat af upålidelige tredjeparter i EU og de østeuropæiske partnerlande;
- H. der henviser til, at den stigende andel af vedvarende energi kan føre til betydelige omkostningsbesparelser, som det fremgår af EU's eksterne energiregning i de seneste år (en reduktion på 30 mia. EUR i 2012);
- I. der henviser til, at den forringede tilstand af boligsektoren med infrastrukturer for energitransmission og -distribution, der er nedarvet fra fortiden, udgør store udfordringer for energieffektivitet og energibesparelser i EU og de østeuropæiske partnerlande;
- J. der henviser til, at EU har vedtaget en klima- og energipolitisk ramme for 2030, der fastsætter en række mål, nemlig at reducere drivhusgasemissionerne med 40 % sammenlignet med 1990-niveauerne, at øge den andel af vedvarende energi, der forbruges i EU, til 27 % og at forbedre energieffektiviteten med mindst 27 % i forhold til prognoserne for 2030;

- K. der henviser til, at ansvaret for fuldstændig gennemførelse af den nuværende og den anden klima- og miljøpakke og den deraf følgende EU-lovgivning vedrørende energieffektivitet påhviler alle EU-medlemsstaterne, og det samme gælder landene i Det Østlige Partnerskab for så vidt angår gennemført lovgivning; der henviser til, at manglen på korrekt og rettidig gennemførelse kan bringe sikkerheden i de enkelte EU-medlemsstater eller i EU og de østeuropæiske partnerlande som helhed i fare;
- L. der henviser til, at EU i 2009 vedtog et direktiv om vedvarende energi, som fastsætter bindende nationale mål, som skal nås gennem fremme af anvendelsen af vedvarende energi; der henviser til, at EU i 2012 endvidere vedtog et direktiv om energieffektivitet, i henhold til hvilket medlemsstaterne skal gennemføre bindende foranstaltninger for energibesparelse, navnlig forpligtelser til den årlige reovering af 3 % af offentlige bygninger og for energiselskaber til at mindske energiforbruget på kundeplan;
- M. der henviser til, at de østeuropæiske partnerlande har engageret sig i at vedtage og gennemføre politiske og retlige rammer for vedvarende energi og energieffektivitet, herunder gennem de kontraktlige forbindelser, der findes mellem nogle af dem i energifællesskabstraktaten; der henviser til, at deres bestræbelser dog forhindres af utilstrækkelig overvågning og teknisk kapacitet og af manglen på investeringer og instrumenter til gennemførelse heraf;
- N. der henviser til, at Armenien, Georgien og Moldova i 2013 tiltrådte partnerskabet med Østeuropa inden for energieffektivitet og miljø (E5B), som oprindeligt blev etableret med Ukraine, og som sigter mod at fremme energieffektivitet og miljømæssige investeringer i landene i Det Østlige Partnerskab;
- O. der henviser til, at selv om den globale økonomiske krise har haft en negativ indvirkning på investering i energibesparelser og vedvarende energi, spiller de internationale finansielle institutioner stadig en væsentlig rolle ved at mobilisere nationale midler og lån til investeringer i bæredygtig udnyttelse af energi og udvikling af vedvarende energikilder;
- P. der henviser til, at EU og de østeuropæiske partnerlande er nødt til at tage hensyn til den samlede konkurrenceevne af deres økonomier og energisektorer, når de udformer passende politikker med pålæggelse af forpligtelser om energieffektivitet i industrielle sektorer, udvikler vedvarende energikilder og integrerer dem i nationale energimix;
- Q. der henviser til, at Ukraine og Moldova tiltrådte energifællesskabet i 2011 og derfor var forpligtede til at gennemføre bl.a. direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (af 30. september 2012), energimærkningsdirektivet (ved udgangen af 2011), direktivet om energitjenester (ved udgangen af 2011) og direktivet om vedvarende energikilder (ved udgangen af 2013); der henviser til, at Georgien forhandler om at blive et fuldgældigt medlem af energifællesskabet i 2015;

At opnå fremskridt og resultater for vedvarende energi og energieffektivitet

1. deler deltagerne i Det Østlige Partnerskabs topmøde i Vilnius' synspunkt om den strategiske betydning og nødvendighed af et tættere samarbejde inden for miljø og klimaændring, som prioriteter for indsatsen; glæder sig over topmødedeltagernes engagement i udviklingen af den nye universelle klimaaftale, der skal vedtages på FN's klimakonference, der afholdes i 2015 i Paris; understreger den fælles interesse i at styrke det bilaterale og multilaterale samarbejde inden for Det Østlige Partnerskab på energiområdet med henblik på at nå de klimapolitiske målsætninger;
2. glæder sig over fremskridtet som følge af topmødet i Vilnius og opfordrer deltagerne i topmødet, der skal afholdes i maj 2015 i Riga, til at gøre yderligere fremskridt i energisamarbejdet inden for Det Østlige Partnerskab; beklager, at Den Russiske Føderation i specifikke tilfælde har brugt den bilaterale handel som et middel til at udøve politisk pres; understreger, at en yderligere udvikling af samarbejdet mellem EU og dets partnere er nødvendig for at styrke den gensidige energisikkerhed og gøre dem mere uafhængige og modstandsdygtige over for pres udefra;
3. understreger, at det er vigtigt at prioritere opnåelse af fremskridt i udviklingen af vedvarende energi og energieffektivitet højt for at bevæge sig i retning af lavemissionsenergisystemer, for at afbøde risici i forbindelse med klimaændringer og for at fremme sikker, bæredygtig og prismæssig overkommelig energi til gavn for vores økonomier og borgerne;

4. understreger, at aldrende eksisterende infrastrukturer, »manglende led« og en større andel af vedvarende energi i energiproduktion og -forbrug alle peger på behovet for store investeringer i udviklingen af passende infrastrukturer til transmission og oplagring af elektricitet; opfordrer EU og de østeuropæiske partnerlande til at styrke det regionale samarbejde og tilskynde til modernisering af energinet, bl.a. gennem udvikling og fremme af »intelligente net« og opførelse af nye sammenkoblings- og grænseoverskridende infrastrukturer; understreger, at disse investeringer skal suppleres med foranstaltninger til adfærdsændringer, energibesparelser og stærk forbrugerstøtte, der understreger fordelene ved at skifte fra fossile brændstoffer til vedvarende energi, særlig inden for varmesektoren; understreger også betydningen af at udvikle internettets basisnet for at støtte drift af de intelligente net, samt af at sikre kritiske infrastrukturers cybersikkerhed;
5. bemærker, at nogle vedvarende energikilder er svingende, og er i denne forbindelse af den opfattelse, at jo mere allestedsnærværende elektricitetsnetværk er, des mere kan geografisk fjerntliggende energikilder udnyttes, og dermed kan der opnås en balance for så vidt angår produktionen af eller manglen på vedvarende energianlæg;
6. understreger den rolle, som bygningers energieffektivitet spiller, samt vigtigheden af at renovere energiineffektive bygninger i samarbejde med EU med henblik på at maksimere deres energieffektivitet;
7. mener, at udvikling af vedvarende energi bør gå hånd i hånd med støtte til oplagringskapacitet og fleksibel reservestrømforsyningskapacitet, og understreger behovet for effektive energieffektivitetsforanstaltninger for at sikre energiforsyning i perioder med høj efterspørgsel; opfordrer EU og de østeuropæiske partnerlande til at støtte og lette etableringen af nye partnerskaber for at sikre teknologioverførsel på områderne efterspørgselsstyring, intelligente net og oplagringsteknologier; opfordrer til et bedre samarbejde mellem EU og dets partnerlande i en fælles indsats for at bekæmpe angreb af enhver art på kritiske infrastrukturer;
8. fremhæver de problemer, som rammer landdistrikterne i de østeuropæiske partnerlande i forbindelse med forgasning, idet sådanne samfund stadig er afhængige af naturressourcerne, der stammer fra skoven, hvilket resulterer i omfattende skovrydning og skovforringelse i et omfang, der udgør omkring en femtedel af alle menneskeskabte emissioner;
9. henstiller, at EU og de østeuropæiske partnerlande fremmer og afprøver lokal og decentraliseret energiproduktion og distributionsnetværk, som ville skabe et mere robust, afbalanceret og demokratisk energisystem, forbedre energisikkerheden, skabe forretningsmuligheder og dække behovene i lokalsamfundene og på de lokale markeder;
10. opfordrer EU's medlemsstater og deres partnere til at øge kapaciteten til at søge alternativt energisamarbejde med private investorer i udvinding af finkornet skifergas, hvilket ville skabe en stor fordel og gøre det muligt for lande, der er afhængige af energiimport, bedre at kunne modstå eksternt politisk pres;
11. understreger, at potentialet for energibesparelser vedrører alle sektorer af økonomien, herunder industri, landbrug, bygninger (navnlig med hensyn til beboelsejendommens høje energieffektivitetsniveauer), transport og tjenesteydelser; mener, at fremskridt hen imod energieffektivitet skal bygge på beslutninger vedrørende den faktiske gennemførelse af foranstaltninger, der er finansieret på en intelligent måde, og som er truffet af en kompleks kæde af interessenter, lige fra politiske beslutningstagere til energiproducenter og individuelle forbrugere;
12. understreger, at et skift til en mere energieffektiv økonomi også bør kunne fremskynde udbredelsen af innovative teknologiske løsninger og forbedre industriens konkurrenceevne og samtidig fremme den økonomiske vækst og skabe job af høj kvalitet i en række sektorer med tilknytning til energieffektivitet;
13. understreger, at energieffektivitetspolitikker bør baseres på detaljerede analyser af energikilder, markeder og teknologier og identifikation af sektorer og muligheder, hvor foranstaltninger potentielt kan resultere i de største forbedringer; opfordrer i denne henseende EU's medlemsstater og de østeuropæiske partnerlande til at udforme energieffektivitetspolitikker, der som en prioritet sigter mod at fjerne hindringer for investeringer i effektivitet, gradvist at fastsætte og gennemføre præstationsnormer i alle energiintensive sektorer, herunder industri, at hæve skatterne for de mest ineffektive produkter og udstyr, hvor der findes alternativer, der forbruger mindre energi, og at skabe finansieringsmodeller, der er tilgængelige for private husholdninger;

14. understreger betydningen af, at fjernvarmeprojekter i de østeuropæiske partnerlande færdiggøres, således at det sikres, at hver renovering eller hvert byggeprojekt udvikles med energieffektivitet som en prioritet;

Sikring af de rette rammebetingelser for bæredygtig udvikling af vedvarende energi og fremme af energieffektivitet

15. støtter målene om at øge offentlighedens bevidsthed om vedvarende energi i de østeuropæiske partnerlande og erkender, at erhvervslivet i disse lande mangler viden om fremstilling af vedvarende energi og midler til deltagelse i investeringsprojekter på nuværende tidspunkt; fremhæver de internationale finansielle institutioners rolle i at mobilisere nationale midler og lån til investeringer i bæredygtig energi og udvikling af vedvarende energi;
16. støtter målsætningerne i arbejdsprogrammet for Det Østlige Partnerskabs platform om energisikkerhed for 2014-2017 og navnlig målsætningen om et styrket samarbejde om gennemførelse af lovgivning om energieffektivitet og vedvarende energi og fremme af investeringer;
17. understreger, at de lovgivningsmæssige bestemmelser for vedvarende energi og energieffektivitet er af afgørende betydning, eftersom investeringsbeslutninger på disse områder i vidt omfang er påvirket af administrative tilladelser; anbefaler, at regeringerne i EU's medlemsstater og de østeuropæiske partnerlande sikrer gennemsigtighed, konsekvens og kontinuitet i udformningen af retlige, finansielle og reguleringsmæssige rammer med henblik på at styrke investorenes tillid og dele lovgivningsmæssig ekspertise og bedste praksis; understreger, at Kommissionen bør være årvågen og sikre, at energiinvesteringer og politiske beslutninger inden for en hvilken som helst af EU's medlemsstater ikke underminerer energisikkerheden i andre medlemsstater eller i de østeuropæiske partnerlande;
18. opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om energieffektivitet for at forlænge ordningerne for energisparepligt efter 2020 og forelægge det reviderede direktiv med mål for 2030 til endelig vedtagelse i energifællesskabet;
19. støtter de østeuropæiske partnerlandes tilnærmelse til EU's lovgivning og standarder, der er relevante for vedvarende energikilder og energieffektivitet, navnlig inden for rammerne af energifællesskabet, og gennemførelsen af de tilhørende nationale strategier og handlingsplaner; understreger i den forbindelse vigtigheden af en lovgivning, der udvider adgangen til indenlandske markeder for vedvarende energi til udenlandske investorer og letter samhandelen med energi mellem nationale og lokale parter; understreger, at indenlandske og udenlandske investorer bør sikres ligebehandling for så vidt angår adgang til markedet for vedvarende energi; forventer, at der bliver fremsat lovforslag for så vidt angår en fortsat vækst i de indenlandske vedvarende energikilder og energiproduktionen fra vedvarende energikilder efter 2020; glæder sig over, at de østeuropæiske partnerlande, som har vedtaget nationale energieffektivitetsprogrammer, har kvantificerede mål, navnlig hvad angår fald i energiintensiteten, reduktion af kuldioxidemissioner og varmetab i boligsektoren; understreger, at mål for energieffektivitet, der endnu ikke er nået, bør revideres regelmæssigt, og nye strategier bør iværksættes for at sikre, at målene nås både i EU og i partnerlandene;
20. er af den opfattelse, at mere sammenhængende støtteordninger for vedvarende energi er nødvendige for at opbygge vedvarende kapacitet på en effektiv måde, især for innovative teknologier inden for sektorerne solenergi, vindenergi og biomasse, men at de ikke bør give anledning til uforholdsmæssigt store tilskud og bør udfases, når teknologierne er modne;
21. fremhæver den rolle, som transportsektoren kan spille i emissionsreduktion via integration af mål for vedvarende energi i arbejdsprogrammer vedrørende offentlig transport;
22. opfordrer EU og de østeuropæiske partnerlande til at oprette nye finansieringsmodeller for at fremme vedvarende energi og energibesparelser, som forlader sig mindre på offentlig finansiering og mere på privat finansiering;
23. opfordrer til gennemførelse af landespecifikke undersøgelser om energiforbrug med henblik på indførelse af en strategi til optimering af investeringer, der kan øge effektiviteten og reducere omkostningerne ved og afhængigheden af import på lang sigt; opfordrer indtrængende til øgede private og offentlige investeringer ved renovering af energiineffektive beboelsesejendomme i EU og dets partnerlande;

24. minder om sin henstilling om, at EU-medlemsstaterne og de østeuropæiske partnere bør fremme indførelsen af præferencebehandling af handel med energi, der er produceret fra vedvarende energikilder, dvs. under de mekanismer og betingelser, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF;
25. glæder sig over, at Ukraine inden for rammerne af det gennemførte direktiv om vedvarende energikilder næsten fordoblede andelen af vedvarende energikilder i det endelige forbrug, fra 2,99 % i 2012 til 3,96 % i 2013;

Fremme af fælles strategier til udformning af politikker og styrkelse af multilateralt samarbejde inden for vedvarende energi og energieffektivitet inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab

26. understreger, at EU-landene, selv om energipolitiske mål er fastsat og koordineret på EU-plan, skal vælge hensigtsmæssige strategier afhængigt af strukturen af deres indenlandske energimarkeder; henstiller, at EU's medlemsstater og de østeuropæiske partnerlande engagerer sig i yderligere udveksling og samarbejde inden for forskning og politik med hensyn til vedvarende energikilder og energieffektivitet, samtidig med at problemet med energifattigdom behandles, med særlig vægt på lavindkomsthusholdninger og sårbare husholdninger, som ikke selv har råd til at investere i energieffektivitet og moderniseringsprojekter og ville blive mest påvirket af stigende energipriser, og yder oplysning og tilpassede finansieringsmekanismer for at sætte dem i stand til at reducere deres energiforbrug, diversificere energikilderne og opbygge energiafhængighed på husholdningsniveau;
27. fremhæver betydningen af at udvikle et mere åbent og integreret energimarked mellem EU og dets østeuropæiske partnere, som kan fremme udviklingen af vedvarende energikilder ved at skabe flere muligheder for handel og investering; henstiller, at EU og de østeuropæiske partnerlande deltager i udviklingen af den regionale handel med elektricitet fra vedvarende energikilder inden for rammerne af nye aftaler;
28. bifalder Kommissionens hensigt om at udarbejde retningslinjer for handel med vedvarende energi på europæisk plan og henstiller, at der i fuldt omfang tages højde for EU's handelspotentialer med de østeuropæiske partnerlande;
29. glæder sig over den støtte, som Inogateprogrammet, herunder initiativet til energibesparelse i byggesektoren, har ydet til de østeuropæiske partnerlande; mener, at Inogateprogrammet i fremtiden bør implementeres i et mere skræddersyet format for hvert enkelt partnerland på grundlag af kontraktmæssige aftaler og tilsagn om at gennemføre politiske ændringer;
30. roser resultaterne af EU's initiativ »borgmesteraftalen«, der samler byråd i et forsøg på at reducere kuldioxidemissioner gennem foranstaltninger vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi; opfordrer EU til at styrke dette initiativ og anbefale det til flere kommuner, navnlig i de østeuropæiske partnerlande; anbefaler, at initiativet bør omfatte yderligere bestræbelser på at fremme principperne om energieffektivitet og ændre forbrugernes mentalitet, navnlig gennem oplysningskampagner;
31. anerkender værdien af partnerskabet med Østeuropa inden for energieffektivitet og miljø (E5P) som en multidonorfond drevet af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, hvis formål er at fremme investeringer i energieffektivitet og reduktion af kuldioxidemissioner i de østeuropæiske partnerlande; glæder sig over den beslutning, som Armenien, Georgien og Moldova traf om at tilslutte sig E5P-fondens aktiviteter, både som bidragere og modtagere, i oktober 2013, idet de konstaterede, at E5P-fonden har fungeret fint i Ukraine siden 2009; opfordrer Aserbajdsjan og Hviderusland til også at blive medlemmer af E5P og til at tilslutte sig dettes donorsamfund og dermed gøre det muligt at intensivere deres indsats for at forbedre energieffektiviteten;
32. opfordrer EU til i højere grad at gøre brug af naboskabsinvesteringsfaciliteten og samfinansiere investeringer i energieffektivitetsforanstaltninger og projekter for vedvarende energikilder, som bl.a. bygger på de erfaringer, der er opnået ved gennemførelse af energieffektivitetsprojekter inden for rammerne af investeringsplanen for Vestbalkan;
33. understreger behovet for at udvikle uddannelse inden for de videnskabelige områder, der er relevante for vedvarende energi og energieffektivitet, som vigtige faktorer for innovation; anbefaler, at EU udvikler støtteprogrammer under det europæiske naboskabsinstrument for perioden 2014-2020, således at universiteter og tekniske læreanstalter i EU og de østeuropæiske partnerlande sættes i stand til at udvikle tættere samarbejde og udveksle ph.d.- og kandidatstuderende inden for energiteknik og økonomi;

34. glæder sig over prioriteringerne i EU's program for intelligent energi i Europa og i rammeprogrammet for forskning og innovation (Horisont 2020); opfordrer EU til at åbne sit program for intelligent energi i Europa for de østeuropæiske partnerlande og til at træffe foranstaltninger til at fremme deres deltagelse med henblik på at udveksle bedste praksis, udvikle nye teknologier og fremme innovation på området vedvarende energi og effektivitet;
 35. pålægger sine medformænd at sende denne beslutning til Europa-Parlamentets formand, Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt de østeuropæiske partnere.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om kultur og interkulturel dialog i Det østlige partnerskab**

(2015/C 315/04)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

- der henviser til den fælles erklæring fra topmødet i Det Østlige Partnerskab i Vilnius den 28.-29. november 2013 med titlen »Eastern Partnership: the way ahead« (Det Østlige Partnerskab: vejen frem),
 - der henviser til den fælles erklæring fra topmødet i Det Østlige Partnerskab, der blev holdt i Warszawa den 29.-30. september 2011,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013 om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod en styrkelse af partnerskabet. Europa-Parlamentets holdning til rapportererne for 2012,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. maj 2011 om de kulturelle dimensioner i EU's eksterne forbindelser,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2004 om bevarelse og fremme af den kulturelle mangfoldighed: de europæiske regioners og internationale organisationers rolle (f.eks. UNESCO og Europarådet),
 - der henviser til de relevante arbejdsdokumenter fra Europa-Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg, såsom arbejdsdokumentet af 15. oktober 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa og arbejdsdokumentet af 16. oktober 2013 om Erasmus+,
 - der henviser til Europa-Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalgs udkast til udtalelse af 5. november 2013 om EU's udenrigspolitik i en verden præget af kulturelle og religiøse forskelle,
 - der henviser til UNESCO's konvention af 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed,
 - der henviser til UNESCO's konvention om beskyttelse af verdens kulturarv fra 1972 og Haagerkonventionen om beskyttelse af kulturværdier i tilfælde af væbnet konflikt fra 1954 med regler for gennemførelse af konventionen;
 - der henviser til akten om oprettelse af Den Parlamentariske Forsamling Euronest af 3. maj 2011,
 - der henviser til den fælles meddelelse af 15. maj 2012 fra Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om »Østpartnerskabet: En køreplan for efterårstopmødet 2013«,
 - der henviser til Den Parlamentariske Forsamling Euronests beslutning af 3. april 2012 om styrkelse af civilsamfundet i de østlige partnerskabslande, herunder spørgsmålet om samarbejde mellem regeringen og civilsamfundet og spørgsmålet om reformer til styrkelse af civilsamfundet,
 - der henviser til beslutningen af 2014 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas parlamentariske forsamling om beskyttelse af kulturgenstande i OSCE-området,
- A. der henviser til, at Europas største rigdom er dets kulturarv, der bør beskyttes til gavn for alle;
- B. der henviser til, at kulturen kan og bør være en facilitator for udvikling, integration, innovation, demokrati, menneskerettigheder, uddannelse, konfliktforebyggelse og forsoning, gensidig forståelse og respekt;

(¹) Vedtaget den 17. marts 2015 i Jerevan, Armenien.

- C. der henviser til, at kulturelt samarbejde og interkulturel dialog, der er byggesten i det kulturelle diplomati, kan fungere som instrumenter til fremme af global fred og stabilitet; der henviser til, at kunstnere de facto optræder som kulturelle diplomater, der udveksler og konfronterer forskellige æstetiske, politiske, etiske og sociale værdier;
- D. der henviser til, at kulturgoder, herunder sport og ungdomsaktiviteter, bidrager til Europas ikkematerielle udvikling og økonomi og til at skabe et vidensbaseret samfund, navnlig gennem kulturindustri og turisme;
- E. der henviser til, at nye medie- og kommunikationsteknologier såsom internettet kan fungere som redskaber til kulturelt samarbejde og interkulturel dialog og kan lette adgangen til kulturelt indhold og uddannelse;
- F. der henviser til, at den kulturelle mangfoldighed i Europa, lige som den biologiske mangfoldighed i naturen, er en del af den levende arv, som er nødvendig for en bæredygtig samfundsudvikling og derfor bør bevares og beskyttes mod enhver risiko for udryddelse;
- G. der henviser til, at velkonsoliderede flersprogede samfund, som forvalter deres mangfoldighed på demokratisk og bæredygtig vis, er mere pluralistiske og åbne og bedre i stand til at værdsætte den rigdom, som kulturel mangfoldighed indebærer; der henviser til, at personlig mobilitet i det fælles europæiske område samt traditionelle og nye migrationsstrømme og udvekslinger i alle afskyninger fremmer en sådan kulturel mangfoldighed;
- H. der henviser til, at Lissabon-traktaten styrker målsætningen om at bevare og fremme Den Europæiske Unions kulturelle arv i al sin mangfoldighed;
- I. der henviser til, at kulturel mangfoldighed er en af Den Europæiske Unions grundlæggende principper, jf., artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvori det hedder, at »Unionen respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed«;
- J. der henviser til, at bevarelse og fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed inden for og mellem medlemsstaterne er en grundlæggende værdi og på samme tid en af Den Europæiske Unions store opgaver; der henviser til, at den europæiske kulturordsorden som strategisk mål har fastlagt, at fremme af kultur er et væsentligt element i EU's internationale forbindelser;
- K. der henviser til, at UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed giver parterne til konventionen mulighed for at træffe passende foranstaltninger til at beskytte kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser for at fremme mangfoldigheden i de kunstneriske udtryksformer, både på parternes områder og i internationale aftaler;
- L. der henviser til, at alle europæiske sprog har samme værdi og værdighed, at de udgør en integreret del af de europæiske kulturer og civilisationer, og at de bidrager til at berige menneskeheden; der henviser til, at respekt for sproglig mangfoldighed bidrager positivt til den samfundsmæssige samhørighed ved at styrke den indbyrdes forståelse, selvværdet og en fordomsfri indstilling, at den fremmer adgangen til kultur og bidrager til kreativiteten og opnåelsen af tværkulturelle kompetencer, og at den fremmer samarbejdet mellem befolkninger og lande;
- M. der henviser til, at den sproglige mangfoldighed i Den Europæiske Union og i østpartnerskabslandene ikke blot omfatter officielle sprog, men også sidestillede officielle sprog, regionale sprog og sprog, der ikke er officielt anerkendt i medlemsstaterne; der henviser til, at alle sprog afspejler en bestemt tankegang og en form for kreativitet samt historiske, sociale og kulturelle vidensformer og færdigheder, der er en del af EU's og østpartnerskabslandenes rigdom og mangfoldighed og udgør grundlaget for europæisk identitet; der henviser til, at den sproglige mangfoldighed i et land derfor bør betragtes som en fordel og ikke en byrde og derfor bør støttes og fremmes;
- N. der henviser til, at det i Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, der er ratificeret af 24 af EU's medlemsstater og af alle fem partnerlande i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, står, at det er nødvendigt at skabe et klima af tolerance og dialog for at give den kulturelle mangfoldighed mulighed for at være kilde til og faktor bag berigelse af hvert enkelt samfund og ikke splittelse;
- O. der henviser til, at Europarådets europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, der er ratificeret af 16 af EU's medlemsstater og af fire østpartnerskabslande, både udgør en referenceramme for beskyttelsen af udrydnings-truede sprog og for beskyttelsen af mindretal;
- P. der henviser til, at visse udryddelsestruede europæiske sprog, som tales af grænseoverskridende sprogsamfund, beskyttes på meget forskellig vis afhængig af den stat eller den region, som brugerne af det pågældende sprog lever i; der henviser til, at der i visse EU-lande og østpartnerskabslande findes mindretalssprog eller regionale sprog, der er udryddelsestruede eller er ved at uddø, men at sprogene i andre nabolande udgør officielle flertalssprog;

- Q. der henviser til, at der navnlig bør gøres noget for de europæiske sprog, der er ved at uddø, på grund af den særlig akutte situation ved at anerkende multikulturalisme og flersprogethed som principper, ved at gribe ind for at bekæmpe eksisterende fordomme over for udryddelsestruede sprog og ved at vedtage en assimileringforebyggende tilgang;
- R. der henviser til, at enkeltpersoner lærer bedst, når undervisningen foregår på deres modersmål; der henviser til, at børn, som undervises på deres modersmål fra begyndelsen og parallelt hermed lærer et officielt sprog, har lettere ved på et senere tidspunkt at lære flere sprog, og til, at det er en fordel for unge europæere at kunne flere sprog;
- S. der henviser til, at der lever mere end 300 forskellige nationale mindretal og sprogsamfund på det europæiske kontinent;
- T. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og at dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd (artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union); der henviser til, at disse værdier også er del af Det Østlige Partnerskab;
- U. der henviser til, at det i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993 står, at respekt for og beskyttelse af mindretal er et krav for ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union;
- V. der henviser til, at de nationale mindretalssamfund udgør et særligt bidrag til den europæiske kultur;
- W. der henviser til, at det er af stor betydning for EU's og østpartnerskabslandenes fremtid, stabilitet, sikkerhed, velstand og gode naboskab, at spørgsmålet om nationale mindretal og interkulturelle og interetniske relationer tages op; der henviser til, at de største befolkningsgrupper og mindretal deler et fælles og dog uens politisk og moralsk ansvar for integration, bevarelse og udvikling af mindretalssamfunds identitet, kultur og sprog;
- X. der henviser til hvert individ har en umistelig ret til frit at vælge, hvorvidt de tilhører et nationalt mindretal, og at de ikke bør stilles ringere på grund af deres valg eller i udøvelsen af rettighederne forbundet med deres valg; der henviser til, at ingen EU-medlemsstat og intet østpartnerskabsland kan betvivle den ret, som mennesker tilhørende nationale mindretal har til frit at vælge en identitet eller flere identiteter;
- Y. der henviser til, at det er medlemsstaternes primære ansvar at beskytte al kulturarv af stor betydning mod bevidst ødelæggelse i tilfælde af væbnet konflikt;
- Z. der henviser til, at kulturarven afspejler en nations historie, traditioner og nationale oprindelse;

Overholdelse af kulturelle rettigheder almindelige principper

1. fremhæver vigtigheden af den kulturelle dimension og af interkulturel dialog for den fulde udvikling af Det Østlige Partnerskab;
2. opfordrer EU's medlemsstater og østpartnerskabslandene til at overholde de forpligtelser, de har indgået ved deres tiltrædelse af UNESCO's konvention af 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed såvel på deres område som i forbindelse med internationale aftaler;
3. opfordrer de af EU's medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at gøre som alle de lande, der deltager i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, og undertegne og ratificere Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal; opfordrer endvidere EU's medlemsstater og de østpartnerskabslande, der endnu ikke har gjort det, til at ratificere og gennemføre Europarådets europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog;

4. er af den faste overbevisning, at de rettigheder, som medlemmer af nationale mindretal har, skal sikres, således at der kan skabes passende betingelser for deres udvikling, og at sådanne rettigheder bør være sammenlignelige med de rettigheder, som nydes af flertalsbefolkningen i EU's medlemsstater og østpartnerskabslandene; noterer sig, at nationale mindretal ikke kan have status som juridisk person, kan de ikke være retssubjekter og kan derfor ikke indgå kontrakter eller konventioner; understreger dog, at de bør nyde kollektiv beskyttelse, og at medlemmerne af disse mindretal bør have mulighed for at agere enten som individuelle retssubjekter eller inden for rammerne af forskellige enheder med status som juridisk person for at forsvare deres nationale mindretals identitet og kulturelle rettigheder; understreger, at disse rettigheder hverken er territoriale eller er knyttet til et område, og at anerkendelsen og beskyttelsen af dem bør være juridisk reguleret både nationalt af hver berørt stat og på transnationalt (internationalt) niveau (henstilling 1735/2006 fra Europarådets parlamentariske forsamling om begrebet »nation«);

Kulturel dialog og kulturelt samarbejde

5. understreger både nødvendigheden af at følge en samlet tilgang til kulturel formidling og kulturudveksling mellem EU's medlemsstater og østpartnerskabslandene og kulturens betydning med hensyn til at fremme demokratisering, menneskerettigheder, forebyggelse af konflikter og fredsopbygning;
6. udtrykker sin bekymring over det forhold, at langvarige konflikter i østpartnerskabslandene endnu ikke er løst inden for internationale retlige rammer; understreger, at den nuværende situation er en alvorlig hindring for den demokratiske udvikling af sådanne regioner og skader udvekslingerne og tilvejebringelsen af gensidige fordele mellem østpartnerskabslandene på bl.a. det kulturelle område;
7. beklager ødelæggelsen af historiske, religiøse og kulturelle monumenter i østpartnerskabslandene og navnlig der, hvor konflikterne er langvarige; opfordrer EU's medlemsstater og østpartnerskabslandene til at tvinge de lande, der er i konflikt, fra at ødelægge monumenter, erstatte originaldele med kopier, foretage ulovlig import eller eksport af dem eller ændre dem, da det forringer deres kulturelle og historiske værdi;
8. udtrykker i denne forbindelse sin anerkendelse af initiativer til gensidig udveksling og opfordrer til en yderligere indsats for at fremme interkulturel kontakt blandt mennesker, der lever i områder, hvor der hersker en længerevarende konflikt, og gentager, at der er behov for at udsprede idéerne om fred og tillid for at starte en reel forsoningsproces mellem parterne på begge sider af konflikterne;
9. understreger, at der er behov for at udtænke effektive strategier for interkulturelle forhandlinger mellem EU's medlemsstater og østpartnerskabslandene, og mener, at en flerkulturel tilgang til denne opgave vil kunne lette indgåelsen af gavnlige aftaler, som ligner dem, som EU og tredjelande;
10. fastslår, at kulturelle og uddannelsesmæssige udvekslinger mellem EU og østpartnerskabslandene potentielt kan styrke civilsamfundet, fremme demokratisering og god regeringsførelse og anspore til udvikling af færdigheder, fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og fungere som byggesten i et vedvarende samarbejde;
11. tilskynder østpartnerskabslandene til at udarbejde programmer til uddannelsesmæssige udvekslinger på linje med Erasmus-programmet, der har vist sig at være et nyttigt redskab og ikke kun på uddannelsesområdet, men også med hensyn til interkulturel udveksling, idet det har medvirket til en bedre forståelse af de forskellige kulturer;
12. tilskynder EU-medlemsstaterne og østpartnerskabslandene til at intensivere deres samarbejdsindsats for yderligere at forbedre de nationale juridiske rammer og politikker for beskyttelse og bevarelse af den kulturelle arv og kulturværdier i overensstemmelse med national lovgivning og internationale juridiske rammer, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder og intellektuelle ejendomsrettigheder; minder i denne forbindelse om de nuværende bestræbelser i EU på at omarbejde direktivet om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (COM(2013) 311) (Vergiat-betænkning);
13. kræver sammenhængende strategier for at fremme mobilitet blandt unge og blandt kulturarbejdere, kunstnere og kreative mennesker, kulturel og uddannelsesmæssig udvikling (herunder medie- og IKT-kundskaber) og adgang til kunstnerisk udtryk i alle dets former i EU-medlemsstaterne og østpartnerskabslandene; ser gerne, at budgettet til disse aktiviteter øges;
14. tilskynder til samarbejde med udøvere, formidlingsorganisationer og civilsamfundet, både i EU-medlemsstaterne og østpartnerskabslandene, i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af eksterne kulturpolitikker og promovering af kulturbegivenheder og udvekslinger, der fremmer gensidig forståelse og samtidig respekterer den europæiske kulturelle og sproglige diversitet;

Adgang til EU-programmer

15. understreger Den Europæiske Unions centrale rolle med hensyn til styrkelsen af den interkulturelle dialog med østpartnerskabslandene for herigennem at styrke solidaritet og social og politisk samhørighed; foreslår en indsats for at fremme tillidsskabelsen mellem og sameksistensen af samfund, som traditionelt har levet ved siden af hinanden, ved at de undervises i og lærer om hinandens identitet, hinandens sprog og hinandens historie, arv og kultur og regionale identiteter med henblik på bedre forståelse af og større respekt for mangfoldighed;
 16. minder om betydningen af protokollerne om kulturelt samarbejde og den merværdi, de skaber i bilaterale aftaler med østpartnerskabslandene; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge sin strategi for fremtidige protokoller om kulturelt samarbejde og høre alle interessenter, herunder Europa-Parlamentet, parlamenterne i østpartnerskabslandene og civilsamfundet om denne strategi;
 17. understreger vigtigheden af kulturelt diplomati og bifalder programmerne Erasmus+ og Europa for borgerne, der bidrager til at styrke sproglige kompetencer, kulturel bevidsthed, aktivt medborgerskab og gensidig forståelse; understreger vigtigheden af programmet Et Kreativt Europa i de kulturelle og kreative sektorer; fremhæver betydningen af øget finansiering af disse programmer;
 18. støtter fuldt ud den større inddragelse af østpartnerskabslandenes i de nævnte programmer og tilskynder til synergier og ungdomsinitiativer på områderne uddannelse, flersprogethed, sport, medier, turisme, frivilligt arbejde og erhvervsuddannelse som integreret del af samarbejdet og dialogen mellem EU og østpartnerskabslandene;
 19. sætter pris på alle former for offentligt-privat samarbejde, hvor civilsamfundet, herunder NGO'er og europæiske kulturnetværk, spiller en stærk rolle med hensyn til at behandle de kulturelle aspekter af EU's forbindelser til østpartnerskabslandene;
 20. støtter den øgede inddragelse af østpartnerskabslandene i EU's programmer for kultur, mobilitet, ungdom, uddannelse og erhvervsuddannelse og ser gerne, at navnlig unge deltagere fra østpartnerskabslandene får adgang til disse programmer;
 21. tilskynder til indførelsen af et kulturvisum for statsborgere, kunstnere og andre fagfolk fra østpartnerskabslandene på linje med det eksisterende program for videnskabsvisum, der har været i kraft siden 2005, for yderligere at fremme mobilitet inden for den kulturelle sektor udover de igangværende forhandlinger om visumliberalisering; opfordrer indtrængende til, at der fastsættes tidsfrister for indførelse af dette program vedrørende kulturvisum;
 22. pålægger sine medformænd at sende denne beslutning til Europa-Parlamentets formand, Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten og regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne samt i østpartnerskabslandene.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾
om hundredåret for folkedrabet på armenierne
(2015/C 315/05)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

- der henviser til sin forretningsordens artikel 9, stk. 3,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,
 - der henviser til den internationale konvention om civile og politiske rettigheder af 16. december 1966,
 - der henviser til FN's konvention af 26. november 1968 om ikke-anvendeligheden af forældelsesfrister på krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 20. juli 1987 om en politisk løsning på det armenske spørgsmål,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 15. november 2000 om den periodiske rapport fra Kommissionen om Tyrkiets fremskridt mod tiltrædelse,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 28. september 2005 om en politisk løsning på det armenske spørgsmål,
 - der henviser til beslutninger og udtalelser fra de lovgivningsmæssige organer i en række EU-medlemsstater,
- A. der henviser til, at 2015 markerer hundredåret for folkedrabet på armenierne, der blev begået under det ottomanske imperium;
- B. der henviser til, at anerkendelse af, at alle medlemmer af den menneskelige familie har medfødt værdighed samt lige og umistelige rettigheder, udgør grundlaget for frihed, retfærdighed og fred i verden;
- C. der henviser til, at benægtelse af folkedrab almindeligvis betragtes som den sidste fase i folkedrabet, der sikrer straffrihed for gerningsmændene og påviseligt baner vejen for fremtidige folkedrab; der henviser til, at fraværet af en utvetydig og rettidig fordømmelse af folkedrabet på armenierne i høj grad har bidraget til, at det ikke er lykkedes at forhindre fremtidige forbrydelser mod menneskeheden;
- D. der henviser til, at tidlig forebyggelse af sådanne forbrydelser uden tvivl kan standse optrapningen af konflikter, tragedier og humanitære katastrofer;
1. fordømmer alle former for forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab og tager skarpt afstand fra forsøg på at benægte dem;
 2. hylder mindet om de uskyldige ofre for alle folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden;
 3. understreger, at det bør være en prioritet for det internationale samfund at forhindre folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden; mener, at det er afgørende, at den internationale kapacitet på dette område udvikles yderligere;
 4. støtter den internationale kamp for at forhindre folkedrab, for at sørge for, at folkeslag, der har været udsat for folkedrab, får genetableret deres rettigheder, samt for at skabe historisk retfærdighed;
 5. opfordrer Tyrkiet til at forlige sig med sin fortid;
 6. mener, det er af yderste vigtighed at bane vejen for en fremtidig forsoning mellem folkeslagene.

⁽¹⁾ Vedtaget den 17. marts 2015 i Jerevan, Armenien.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om den russiske militære aggression mod Ukraine og det presserende behov for en fredelig løsning på konflikten**

(2015/C 315/06)

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST,

- der henviser til alle Europa-Parlamentets nylige beslutninger om situationen i Ukraine,
 - der henviser til Minskprotokollen af 5. september 2014, Minskmemorandummet af 19. september 2014 samt »pakken af foranstaltninger til gennemførelse af Minskaftalerne« af 12. februar 2015,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2202 (2015) af 17. februar 2015,
- A. der henviser til, at samarbejdet mellem Den Europæiske Union (EU) og landene i Det Østlige Partnerskab bygger på værdierne respekt for staters territoriale integritet, menneskelig værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstaten og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- B. der henviser til, at den ulovlige annektering af Krim var det første tilfælde siden Anden Verdenskrig, hvor en del af et land blev indlemmet i et andet land i Europa ved brug af magtanvendelse, i strid med folkeretten, herunder De Forenede Nationers pagt, Helsingforslutakten og Budapestmemorandummet fra 1994;
- C. der henviser til, at Rusland fortsat tilsidesætter våbenhvileaftalen med Georgien fra 2008, idet det stadig holder dets territorier besat;
- D. der henviser til, at den russiske aggression og besættelse af Krimhalvøen såvel som angrebshandlinger i det østlige Ukraine, som har ført til materielle tab for Ukraine, dets borgere og juridiske personer, bør afhjælpes af Den Russiske Føderation via internationale retlige institutioner;
- E. der henviser til, at den væbnede konflikt i det østlige Ukraine har ført til tusindvis af militære og civile tab, herunder de 298 uskyldige passagerer på Malaysian Airlines' fly MH17, og mange flere sårede, og at hundredtusindvis er flygtet fra deres hjem;
1. bekræfter, at EU og dets partnerlande har en fælles interesse i at fremme og skabe fred og sikkerhed i Ukraine, som lider under Den Russiske Føderations militære aggression;
 2. understreger, at Ruslands annektering af Krim og militære aggression mod Ukraine tilsidesætter grundlæggende folkeretlige principper; giver udtryk for sin fulde støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser;
 3. støtter den aftale, der blev indgået i Minsk den 12. februar 2015 med kansler Merkels og præsident Hollandes og den trilaterale kontaktgruppes undertegnelse af »pakken af foranstaltninger til gennemførelse af Minskaftalerne«; glæder sig over FN's Sikkerhedsråds godkendelse af den samlede aftale;
 4. opfordrer alle parter til at agere ansvarligt og gennemføre pakken af foranstaltninger fuldt ud og i god tro, eftersom den åbner en vej frem mod en fredelig løsning af konflikten; udtrykker dyb bekymring over de mange brud på våbenhvilen og fordømmer skarpt de russiskstøttede separatisters offensiv, indtagelsen af Debaltseve, i klar modstrid med våbenhvileaftalen samt alle terrorhandlinger; opfordrer Den Russiske Føderation til at sikre fuld implementering af Minskaftalerne; minder Rusland om dets forpligtelser og særlige ansvar i denne henseende;
 5. opfordrer indtrængende til fremskridt med tilbagetrækningen af tunge våben og opfordrer signatarerne af Minsk-pakken til at levere baselineinformation, herunder lageropgørelser, tilbagetrækningsruter og opsamlingssteder, til OSCE's særlige observatørmission;

(¹) Vedtaget den 17. marts 2015 i Jerevan, Armenien.

6. understreger, at det i overensstemmelse med Minskafalterne fortsat er afgørende at genoprette Ukraines kontrol over dets grænser; gentager, at OSCE's observatører og ubemandede luftfartøjer skal gives fuld og øjeblikkelig adgang til de berørte zoner, så de kan påtage sig deres overvågnings- og kontrollfunktioner — disse zoner omfatter alle dele af Donetsk Oblast og Luhansk Oblast samt områder langs landegrænsen med Rusland;
7. opfordrer EU og dets partnerlande til fortsat at levere kvalificeret personale, udstyr og økonomiske bidrag til OSCE's særlige observatørmission; glæder sig over beslutningen om at fordoble antallet af særlige observatører; fremhæver, at separatisterne gentagne gange har undladt at respektere og fremme bestemmelserne i Minskafalterne, hvilket har ført til en yderligere optrapning af spændingerne og en genoptagelse af de væbnede sammenstød;
8. mener, at EU og dets partnerlande bør undersøge, hvordan de kan støtte den ukrainske regering med hensyn til forbedring af dens forsvarskapabiliteter og beskyttelse af Ukraines grænser;
9. kræver, at Rusland trækker sine tropper og våben tilbage fra de besatte områder og ophører med at udsende, forsyne og finansiere lejesoldater og støtte, træne og bevæbne irregulære styrker;
10. noterer sig det ukrainske forslag af 19. februar 2015, hvori Rådet for Den Europæiske Union opfordres til at overveje muligheden af at iværksætte en mission i Ukraine under EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) som et effektivt redskab til at sikre behørig og fuldstændig implementering af Minskafalterne med sigte på at sikre Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed og ukrænkeligheden af dets grænser;
11. tilskynder til vedtagelse af tillidsskabende foranstaltninger for at støtte bestræbelserne på at opnå fred og forsoning; understreger, at det er vigtigt med en inkluderende politisk dialog, decentralisering og andre forfatningsmæssige ændringer, som allerede er foreslået i Porosjenkos fredsplan; understreger, at det er nødvendigt at undgå propaganda, hadefuld tale og retorik, herunder fra Ruslands side, som kan forværre konflikten yderligere; understreger, at en sådan inkluderende dialog bør inddrage civilsamfundsorganisationer og borgere fra alle de berørte regioner og mindretal;
12. opfordrer de russiske myndigheder til straks at løslade Nadija Savsjenko, som er medlem af det ukrainske parlament, Verkhovna Rada, og Europarådets Parlamentariske Forsamling, såvel som andre ukrainske borgere, der fortsat tilbageholdes ulovligt i russiske fængsler;
13. giver udtryk for sin stærke bekymring over den humanitære situation i Donbas og understreger, at der er behov for yderligere finansiel og humanitær bistand; henleder opmærksomheden på et voksende antal internt fordrevne, flygtninge i nabolandene og børn, der er berørt af konflikten;
14. opfordrer til en videreførelse og intensivning af diplomatisk dialog og pres for at opnå en holdbar bilæggelse af konflikten; understreger, at det internationale samfund bør være parat til at reagere med passende midler på enhver grov overtrædelse af våbenhvilen og på enhver handling, der undergraver bestræbelserne på at nå frem til en sammenhængende løsning; understreger, at det afhænger af Ruslands egen holdning og situationen i Ukraine, om EU's restriktive foranstaltninger opretholdes, udvides eller tilbagekaldes; understreger, at der ikke findes nogen militær løsning på denne eller andre konflikter i vores fælles naboskabsområde; anbefaler, at der anvendes ensartede modeller for en internationalt støttet fredelig reintegration af besatte områder i retlige og forfatningsmæssige ordenssamfund;
15. opfordrer Ukraines myndigheder til at levere håndgribelige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af associeringsaftalen samt til at gennemføre de ambitiøse reformer, der burde have været gennemført for længst, med stor beslutsomhed trods krigsindsatsen; understreger, at det er nødvendigt at styrke retsstatsforholdene, udrydde korrup-tion og gøre fremskridt med centrale forfatningsmæssige, retlige, sociale og økonomiske reformer;
16. fordømmer kraftigt det voksende antal terrorhandlinger i ukrainske byer, herunder den nylige terrorhandling i Kharkiv, som blev begået den 22. februar 2015 under en fredelig march til minde om etårdsdagen for nedskydningen af civile på Euromaidan;
17. støtter den internationale og uafhængige undersøgelse af omstændighederne ved den tragiske nedskydning af Malaysian Airlines' fly MH17, og opfordrer indtrængende alle parter til at udvise reel vilje til at samarbejde, garantere sikker og ubegrænset adgang til nedstyrtningsstedet for MH17 og tillade adgang til alle andre relevante ressourcer, der kan være til hjælp for undersøgelsen og bidrage til at få bragt gerningsmændene bag denne forbrydelse for en domstol; understreger, at der ikke vil blive givet amnesti til gerningsmændene bag denne krigsforbrydelse.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN PARLAMENTARISKE FORSAMLING EURONEST

FORRETNINGSORDEN

vedtaget den 3. maj 2011 i Bruxelles, ændret den 3. april 2012 i Baku, den 29. maj 2013 i Bruxelles
og den 18. marts 2015 i Jerevan

(2015/C 315/07)

Artikel 1

Karakter og mål

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest er den parlamentariske institution for det østlige partnerskab mellem EU og EU's østeuropæiske partnere, for hvilket artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union i princippet er gældende, og som er oprettet på grundlag af fælles interesser og forpligtelser samt principperne for differentiering, delt ejerskab og ansvar.
2. Den Parlamentariske Forsamling Euronest er det parlamentariske forum til fremme af de nødvendige betingelser for at fremskynde politisk associering og yderligere økonomisk integration mellem EU og EU's østeuropæiske partnere. Forsamlingen bidrager til styrkelse og udvikling af og synlighed for det østlige partnerskab som den institution, der er ansvarlig for parlamentarisk høring, kontrol og overvågning af partnerskabet.
3. Deltagelse i Den Parlamentariske Forsamling Euronest er frivillig under forudsætning af, at medlemskriterierne som fastsat i grundretsakten er opfyldt, og Den Parlamentariske Forsamling Euronest yder en indsats for at fremme integration og åbenhed.
4. Den Parlamentariske Forsamling Euronest bidrager til at støtte, fremme og konsolidere det østlige partnerskab i praksis, da det dækker de fire tematiske platforme, nemlig:
 - a) spørgsmål vedrørende grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstatsprincippet, respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt spørgsmål vedrørende markedsøkonomi, bæredygtig udvikling og god regeringsførelse,
 - b) yderligere økonomisk integration mellem EU og EU's østeuropæiske partnere og støtte af de østeuropæiske partnerses samfundsøkonomiske reformer samt liberalisering af handel og investeringer med henblik på at opnå konvergens med EU-lovgivning og -standarder med det formål at oprette et vidtgående og omfattende netværk af frihandelsområder,
 - c) oprettelse af fælles energistøtte- og forsyningssikkerhedsmekanismer og harmonisering af de østeuropæiske partners energipolitikker og -lovgivning,
 - d) fremme af mellemfolkelige kontakter og interaktion mellem borgerne i EU og i de østeuropæiske partnerlande, navnlig unge, fremme af et kulturelt samarbejde og en interkulturel dialog og fremme af uddannelse og forskning samt udvikling af informations- og mediesamfundet.

Artikel 2

Sammensætning

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest er en fælles forsamling og består af:
 - a) 60 medlemmer af Europa-Parlamentet
 - b) Ti medlemmer af hvert deltagende parlament fra de østeuropæiske partnerlande.
2. Medlemmerne af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, som er delegeret af Europa-Parlamentet og parlamenterne fra de østeuropæiske partnere, udnævnes i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat af henholdsvis Europa-Parlamentet og hvert enkelt parlament fra de østeuropæiske partnere, således at fordelingen af de forskellige politiske grupper og delegationer, der er repræsenteret, afspejles så vidt muligt. Hvert enkelt deltagende parlament kan i overensstemmelse med de samme procedurer vælge at udnævne suppleanter til Den Parlamentariske Forsamling Euronest.
3. Den Parlamentariske Forsamling Euronest organiseres på grundlag af parlamentariske delegationer, oprettet af forsamlingens to komponenter. Medlemmerne kan også organisere sig inden for rammerne af deres egne politiske familier inden for Den Parlamentariske forsamling Euronest.
4. De deltagende parlamenter skal fremme balancen mellem kønnene i udnævnelserne til Den Parlamentariske Forsamling Euronest.
5. Den Parlamentariske Forsamling Euronest sikrer, at sammensætningen af alle forsamlingens organer er afbalanceret i forhold til de politiske familier og medlemmernes nationalitet.
6. Eventuelle ubesatte poster forbliver i alle tilfælde til disposition for det parlament, som de er tildelt.

Artikel 3

Ansvarsområder

Den Parlamentariske Forsamling Euronest er forum for parlamentariske debatter, høringer og tilsyn med og overvågning af alle spørgsmål af interesse for det østlige partnerskab. Den Parlamentariske Forsamling Euronest vedtager bl.a. beslutninger, henstillinger og udtalelser henvendt til topmødet med det østlige partnerskab og de institutioner og ministerkonferencer, der er afsat til at udvikle det østlige partnerskab, samt EU og det østeuropæiske partnerskabs institutioner. Forsamlingen har også kompetence til på anmodning af topmødet eller ministerkonferencerne at udarbejde rapporter og forslag om vedtagelse af konkrete foranstaltninger inden for partnerskabets forskellige områder.

Artikel 4

Formandskab og Præsidium

1. De to komponenter af Den Parlamentariske Forsamling Euronest vælger et Præsidium blandt deres medlemmer, som består af to medformænd med samme status (en fra hver komponent i Den Parlamentariske Forsamling Euronest) og en række næstformænd (en fra hver af de deltagende østeuropæiske partnere fra andre lande end den relevante medformands hjemland og et tilsvarende antal fra Europa-Parlamentet). Valgproceduren og embedsperioden fastlægges af hver enkelt komponent.
2. Hvis et medlem af Præsidiet ikke har mulighed for at deltage i det kommende præsidiemøde, kan medlemmet erstattes af et medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, som tilhører den samme politiske gruppe i Europa-Parlamentet eller den samme delegation fra de østeuropæiske partnere som det pågældende medlem. Medformændene skal informeres skriftligt om erstatningen forud for mødet. Hvis medformanden erstattes, overtager suppleanten medformandens funktioner som medlem af Præsidiet, men ikke som medformand.
3. Præsidiet er ansvarligt for at koordinere arbejdet i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, overvåge forsamlingens aktiviteter og beslutninger og henstillinger og etablere forbindelser til topmødet med det østlige partnerskab, ministerkonferencerne og grupperne af højtstående embedsmænd og ambassadører samt repræsentanter for det civile samfund og andre organer. Præsidiet repræsenterer forsamlingen i forbindelserne med andre institutioner.

4. Præsidiets møder på medformændenes initiativ mindst to gange om året, hvor et af disse møder falder sammen med plenarmødet i Den Parlamentariske Forsamling Euronest. Præsidiets er beslutningsdygtigt, når mindst halvdelen af medlemmerne fra de østeuropæiske partners komponent og halvdelen af medlemmerne fra Europa-Parlamentets komponent er til stede.
5. Præsidiets fremlægger et forslag til dagsordenen i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og fastsætter fælles procedurer for forvaltningen af forsamlingen.
6. Præsidiets er ansvarligt for anliggender, der vedrører sammensætning af og ansvarsområder for udvalg og arbejdsgrupper. Præsidiets skal også bemyndige udvalgene til at udarbejde rapporter, beslutningsforslag og henstillinger. Præsidiets kan også henvise forskellige anliggender til udvalgenes vurdering, og disse kan udarbejde rapporter om et bestemt emne.
7. Præsidiets træffer beslutninger med et flertal på to tredjedele af de tilstedeværende medlemmer. Hvis et præsidie-medlem eller en -suppleant, som repræsenterer en delegation fra de østeuropæiske partnere, på vegne af dennes delegation erklærer, at indholdet af den beslutning, der skal vedtages af Præsidiets, vil få indvirkning på det pågældende lands væsentlige interesser og forelægger en skriftlig begrundelse med en beskrivelse af skadevirkningen, skal der være konsensus blandt medlemmerne af Præsidiets med henblik på vedtagelse. Denne mulighed kan udelukkende anvendes i særlige tilfælde, hvor overlevelsen af, sikkerheden for og vitaliteten af den pågældende nation påvirkes i væsentlig grad af beslutningsforslaget, og må kun vedrøre den del af beslutningen, som ville få indvirkning på det pågældende østeuropæiske partnerlands væsentlige interesser. Denne mulighed må under ingen omstændigheder anvendes til bevidst at hindre Præsidiets i at vedtage en samlet beslutning eller til beslutninger af teknisk eller proceduremæssig karakter.
8. Hvis det tal, der fremkommer ved beregningen af det krævede antal tilstedeværende medlemmer til beslutningsdygtighed eller det krævede antal stemmer for at nå flertallet på to tredjedele, ikke er et helt tal, rundes det op.

Artikel 5

Forbindelser til topmødet med det østlige partnerskab, Ministerrådet, Europa-Kommissionen og ministerkonferencer

1. Præsidiets skal arbejde for tættere forbindelser på alle områder med det østlige partnerskabs institutioner og organer og det østlige partnerskabs organisationer. Hvis det er hensigtsmæssigt, præciseres de konkrete regler for det pågældende samarbejde i de relevante aftalememoranda og -protokoller.
2. Repræsentanterne for topmødet med det østlige partnerskab, Ministerrådet, Europa-Kommissionen og ministerkonferencer, der beskæftiger sig med det østlige partnerskabs udvikling og konsolidering, inviteres af Præsidiets til at deltage i sessioner og møder i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og forsamlingens organer.

Artikel 6

Observatører

1. Efter forslag fra Præsidiets kan Den Parlamentariske Forsamling Euronest tillade repræsentanter for parlamenter fra EU's trojka at deltage i møderne i Den Parlamentariske Forsamling Euronest som observatører.
2. Præsidiets kan endvidere invitere repræsentanter fra andre institutioner og organer samt andre personer til at deltage i sessioner og møder i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og forsamlingens udvalg og arbejdsgrupper.

Artikel 7

Plenarmøder i Den Parlamentariske Forsamling Euronest

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest indkaldes af de to medformænd og mødes i princippet én gang om året, skiftevis i et af det østlige partnerskabs lande og i Europa-Parlamentet på et af Parlamentets arbejdssteder, efter invitation fra Europa-Parlamentet eller parlamentet for det østeuropæiske partnerland, der er vært for mødet.
2. På anmodning fra Præsidiets kan medformændene indkalde til et ekstraordinært møde i Den Parlamentariske Forsamling Euronest.

3. Det første møde i en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest åbnes af formanden for Europa-Parlamentet eller formanden for parlamentet i det østeuropæiske partnerland, der er vært for mødet.

Artikel 8

Mødeledelse

1. De to medformænd beslutter i fællesskab, hvem af dem der er formand på hvert enkelt møde i Den Parlamentariske Forsamling Euronest. Formanden kan vælge at lade den anden formand eller en næstformand overtage formandskabet under mødet.

2. Formanden åbner, udsætter og hæver forsamlingens møder. Han/hun sikrer, at forretningsordenen overholdes, sørger for opretholdelse af god orden, giver talerne ordet, begrænser taletiden, sætter emner til afstemning og bekendtgør afstemningernes udfald.

3. Formanden træffer beslutninger om anliggender, der opstår under møderne, herunder anliggender, som forretningsordenen ikke indeholder bestemmelser om. Om nødvendigt konsulterer han/hun Præsidiets.

4. Formanden må under en debat kun tage ordet for at introducere emnet eller kalde talere til orden. Hvis han/hun ønsker at tage del i debatten, må han/hun overlade formandspladsen til den anden medformand eller en næstformand.

Artikel 9

Dagsorden

1. De to medformænd fremlægger et forslag til dagsorden for plenarmødet, som er udarbejdet af Præsidiets, til Den Parlamentariske Forsamling Euronest med henblik på godkendelse.

2. Forslaget til dagsordenen for hvert møde omfatter to emnekategorier:

a) Rapporter indsendt af de stående udvalg. Disse rapporter vil i princippet være begrænset til én rapport for hvert udvalg pr. møde. Beslutningsforslag, som også kan indeholdes i en rapport, skal stilles fire uger før indledningen af mødet. Den maksimale længde for beslutningsforslag er fastsat i bilag II i forretningsordenen. Præsidiets kan efter anmodning fra udvalgenes medformænd beslutte, hvor mange rapporter der skal stemmes om pr. møde, afhængigt af hvor fremskredne de er.

b) Presserende spørgsmål, der foreslås af et stående udvalg eller indsendes af Præsidiets selv. Presserende spørgsmål medtages kun undtagelsesvis og må ikke overstige tre pr. møde.

3. Mindst ti medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling Euronest fra mindst to delegationer eller en politisk gruppe i Europa-Parlamentet kan stille et beslutningsforslag om et presserende spørgsmål. Beslutningsforslag om presserende spørgsmål skal være begrænset til punktet »hastesager«, der er medtaget på dagsordenen for mødet, og må ikke overstige 1 000 ord. Beslutningsforslag om presserende spørgsmål skal stilles 48 timer før indledningen af det møde, hvor man skal drøfte og stemme om dem.

4. Beslutningsforslag om presserende spørgsmål sendes til Præsidiets, som sikrer, at hvert enkelt beslutningsforslag opfylder de kriterier, der er angivet i stk. 3, sættes på dagsordenen og er til rådighed på arbejdsprogene i Den Parlamentariske Forsamling Euronest. Præsidiets forslag sendes til Den Parlamentariske Forsamling Euronest med henblik på godkendelse.

Artikel 10

Beslutningsdygtighed

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest er beslutningsdygtig, når mindst en tredjedel af medlemmerne fra de østeuropæiske partners komponent og en tredjedel af medlemmerne fra Europa-Parlamentets komponent er til stede.

2. Afstemninger er gyldige uanset antallet af deltagere i afstemningen, medmindre formanden efter en forudgående anmodning, der er fremsat inden afstemningen, fra mindst 15 medlemmer på tidspunktet for afstemningen fastslår, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede. Viser afstemningen, at det fornødne antal ikke er til stede, opføres afstemningen på dagsordenen for det følgende møde.

Artikel 11

Placering i mødesalen

1. Alle medlemmer er placeret i alfabetisk orden efter navn uden hensyn til nationalitet. Præsidiets er placeret i front.
2. Repræsentanter for topmødet med det østlige partnerskab, Ministerrådet, Europa-Kommissionen, ministerkonferencer og observatører er placeret adskilt fra medlemmerne.

Artikel 12

Officielle sprog og arbejdsprog

1. De officielle sprog i Den Parlamentariske Forsamling Euronest er EU's officielle sprog og de østeuropæiske partners officielle sprog. Arbejdsprogene er engelsk, tysk, fransk og russisk. På ethvert arbejdssted kan den relevante tjeneste i Europa-Parlamentet yde sproglig bistand, hvis der anmodes herom, med henblik på at sikre, at alle medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan deltage fuldt ud i forretningsgangen, forudsat at parlamentet i det land, som er vært for mødet, accepterer.
2. Det parlament, der er vært for mødet, skal stille arbejdsdokumenter til rådighed til medlemmerne af Den Parlamentariske Forsamling Euronest på parlamentets arbejdsprog og, når det er muligt, på alle de officielle sprog.
3. Under debatter kan alle medlemmer i princippet, og så vidt muligt, tale på et af de officielle sprog i Den Parlamentariske Forsamling Euronest. Indlæg skal oversættes til arbejdsprogene i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og, hvis dette er muligt i henhold Europa-Parlamentets adfærdskodeks vedrørende flersprogethed, til de relevante officielle EU-sprog, når møder i Den Parlamentariske Forsamling Euronest afholdes på et af Europa-Parlamentets arbejdssteder.
4. Udvalgenes og, hvor det er passende, arbejdsgruppernes møder samt høringer afholdes på arbejdsprogene, med forbehold af de muligheder, der er fastlagt i forretningsordenen.
5. Tekster, der er vedtaget af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, offentliggøres på alle de officielle EU-sprog i Den Europæiske Unions Tidende og af parlamenterne fra de østeuropæiske partnerlande på deres officielle sprog i den form, der er relevant for hver enkelt.

Artikel 13

Drøftelsernes offentlige karakter

Møderne i Den Parlamentariske Forsamling Euronest er offentlige, medmindre forsamlingen træffer en anden beslutning.

Artikel 14

Indlæg

1. Et medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan tale, når han eller hun anmodes herom af formanden.
2. Repræsentanter for topmødet med det østlige partnerskab, Ministerrådet, Europa-Kommissionen, ministerkonferencer og observatører kan få ordet efter formandens godkendelse.
3. Fjerner en taler sig fra emnet, kalder formanden denne til orden. Hvis taleren fortsætter, kan formanden forbyde ham at tale i et sådant tidsrum, som han/hun anser for passende.

Artikel 15

Bemærkning til forretningsordenen

1. Et medlem kan fremsætte en bemærkning til forretningsordenen eller fremsætte indlæg til forretningsordenen og har en forudgående ret til at tale i højst to minutter.

2. Formanden kan efter anmodning give ordet til én taler, der er imod indlægget, i højst to minutter.
3. Ingen yderligere talere får ordet.
4. Formanden meddeler sin beslutning om bemærkningen til forretningsordenen eller indlægget til forretningsordenen. Om nødvendigt konsulterer han/hun Præsidiets.

Artikel 16

Stemmeret og afstemningsprocedurer

1. Hvert medlem har én enkelt personlig uoverdragelig stemme.
2. Den Parlamentariske Forsamling Euronest stemmer elektronisk. Hvis elektronisk afstemning ikke er muligt, stemmer Den Parlamentariske Forsamling Euronest ved håndsoprækning. Hvis resultatet af håndsoprækningen er usikkert, foretages der en ny afstemning med anvendelse af farvede kort.
3. Stemmeoptællingen foretages af optællingskommissionen, som består af lige mange repræsentanter fra de to komponenter i Den Parlamentariske Forsamling Euronests sekretariat. Optællingskommissionen nedsættes af Præsidiets inden indledningen af hver enkelt session, og den rapporterer resultatet af stemmeoptællingen direkte til medformændene.
4. Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan beslutte at stemme ved hemmelig afstemning, hvis mindst 15 medlemmer af forsamlingen fremsender en skriftlig anmodning herom senest kl. 18 dagen inden afstemningsdagen.
5. Den Parlamentariske Forsamling Euronest træffer sine beslutninger med simpelt flertal af de medlemmer, der har deltaget i afstemningen. Hvis der inden afstemningen er indsendt en anmodning om separat afstemning for komponenterne fra mindst en tiendedel af medlemmerne, der tilhører mindst to politiske grupper i Europa-Parlamentet, eller mindst to delegationer fra den østeuropæiske partners komponent af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, skal der afholdes en afstemning, hvor repræsentanterne for den østeuropæiske partners komponent og repræsentanterne for Europa-Parlamentets komponent stemmer separat, selv om det foregår samtidigt⁽¹⁾. Den pågældende tekst er vedtaget, hvis den opnår et flertal på to tredjedele af de stemmer, der er afgivet separat i begge komponenter.
6. Når den tekst, der skal stemmes om, indeholder to eller flere bestemmelser eller referencer til to eller flere punkter, eller egner sig til at blive inddelt i to eller flere dele med særskilt betydning og/eller normativ værdi, kan en politisk gruppe i Europa-Parlamentet eller mindst fem medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling Euronest anmode om delt afstemning. Anmodningen indgives skriftligt til medformændene inden kl. 18.00 dagen før afstemningen, medmindre medformændene fastsætter en anden frist.

Artikel 17

Beslutninger og henstillinger i Den Parlamentariske Forsamling Euronest

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest vedtager beslutninger og henstillinger rettet imod topmødet med det østlige partnerskab og de institutioner, organer, grupper og ministerkonferencer, der har til formål at styrke det østlige partnerskab, eller rettet imod EU og det østeuropæiske partnerskabs institutioner i forbindelse med spørgsmål, der vedrører de forskellige områder, som dækkes af partnerskabet.
2. Den Parlamentariske Forsamling Euronest stemmer om beslutningsforslag i rapporter fremsendt af de stående udvalg.
3. Den Parlamentariske Forsamling Euronest stemmer også, hvor det er relevant, om beslutningsforslag om presserende spørgsmål.

⁽¹⁾ På baggrund af et forslag fra arbejdsgruppen om forretningsordenen for Den Parlamentariske Forsamling Euronest, godkendt af Præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling Euronest den 17. marts 2015, bør de to komponenter for at gøre det muligt at bruge det elektroniske udstyr stemme én ad gangen, idet resultatet først meddeles, når begge komponenter har stemt.

4. Formanden inviterer, hvor det er relevant, forslagsstillerne til lignende beslutningsforslag om presserende spørgsmål til at udfærdige et fælles beslutningsforslag. Når debatten er afsluttet, stemmer Den Parlamentariske Forsamling Euronest om hvert enkelt af de fælles beslutningsforslag og tilhørende ændringer. Når et fælles beslutningsforslag er stillet, bortfalder alle andre beslutningsforslag om samme emne fra de samme forslagsstillere. Og når et fælles beslutningsforslag er vedtaget, bortfalder alle øvrige beslutningsforslag om samme emne. Hvis der ikke vedtages en fælles beslutning, stemmes der om de resterende beslutningsforslag i den rækkefølge, de blev indgivet.

Artikel 18

Meddelelser til topmøder med det østlige partnerskab

Præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling Euronest fremsender en meddelelse til det østlige partnerskab topmøde eller, hvor det måtte være relevant, til ministermødet i relation til det østlige partnerskab på grundlag af de beslutninger eller henstillinger, som Den Parlamentariske Forsamling Euronest har vedtaget. Meddelelsen fremsendes til de relevante institutioner af de to medformænd i fællesskab.

Artikel 19

Erklæringer

Præsidiets kan træffe hastebeslutninger vedrørende erklæringer om anliggender forbundet med det østlige partnerskab og som reaktion på naturkatastrofer, opståede kriser eller konflikter, hvor det vurderes at være relevant eller nødvendigt at fremsætte en institutionel og indtrængende opfordring til de involverede til at afholde sig fra voldelige handlinger og/eller indlede politiske forhandlinger — eller af solidaritet med de personer eller lande, der er berørt. Disse erklæringer skal være baseret på eksisterende beslutninger og henstillinger, vedtaget af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, og hurtigst muligt sendes til alle medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling Euronest til orientering. Erklæringerne skal offentliggøres af de to medformænd.

Artikel 20

Ændringer

1. Ændringsforslag til tekster, der er debatteret under mødet, kan stilles af mindst fem medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling Euronest eller en politisk gruppe som nævnt i artikel 2.3. Ændringsforslag skal vedrøre den tekst, som ønskes ændret, og skal indgives skriftligt. Præsidiets beslutter på grundlag af disse kriterier, om de pågældende ændringsforslag kan behandles.
2. Fristen for indgivelse af ændringsforslag oplyses ved samlingens åbning.
3. Når der foretages afstemning, har ændringsforslag fortrinsret frem for den tekst, som de vedrører.
4. Vedrører to eller flere ændringsforslag samme del af teksten, stemmes der først om det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst. Der tillades kun mundtlige ændringsforslag, som retter faktiske eller sproglige fejl. Der tillades ingen andre mundtlige ændringsforslag.
5. Forsamlingen behandler ikke ændringsforslag (herunder mundtlige ændringsforslag) til spørgsmål, mod hvilke et partnerland har gjort indsigelse med henvisning til landets væsentlige interesser.

Artikel 21

Forespørgsler til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan fremsætte forespørgsler til skriftlig besvarelse til det østlige partnerskabs ministerielle organer, topmødets siddende formandskab, EU's ministerråd eller Europa-Kommissionen.
2. De pågældende forespørgsler skal relatere til det østlige partnerskab og navnlig til partnerskabets fire tematiske platforme. Forespørgslerne fremsendes i skriftlig form til Præsidiets, som beslutter, om de kan behandles, og, hvis dette er tilfældet, fremsender dem til de relevante organer med en specifik anmodning om et skriftligt svar senest to måneder efter datoen for fremlæggelse af de pågældende forespørgsler.

Artikel 22

Forespørgsler til mundtlig besvarelse

1. På hvert møde afholdes spørgetiden til de ministerielle organer for det østlige partnerskab, topmødets siddende formandskab, EU's ministerråd og Europa-Kommissionen på sådanne tidspunkter, som er besluttet af Præsidiets, for at sikre ovennævnte institutioners tilstedeværelse på højeste plan.
2. Ethvert medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan fremsætte én forespørgsel til mundtlig besvarelse. De pågældende forespørgsler skal relatere til det østlige partnerskab og navnlig til partnerskabets fire tematiske platforme. Hvis en forespørgsel fremsættes af flere medlemmer, anmodes kun ét af disse medlemmer om at fremsætte forespørgslen mundtligt. Forespørgsler, som ikke må overstige 100 ord, fremsendes skriftligt til Præsidiets inden for den tidsfrist, der er fastsat af sidstnævnte. Præsidiets afgør, om de kan behandles. Præsidiets fastslår navnlig, at forespørgsler, der vedrører emner, som allerede er med på dagsordenen, ikke kan behandles. Forespørgsler, der antages til behandling, fremsendes til de relevante institutioner. De to medformænd afgør, hvilken rækkefølge mundtlige forespørgsler behandles i, og spørgerne underrettes om denne afgørelse.
3. Den Parlamentariske Forsamling Euronest reserverer højst to timer på hvert møde til at tage sig af forespørgsler til mundtlig besvarelse. Forespørgsler, der ikke besvares på grund af tidsnød, besvares skriftligt, medmindre spørgeren trækker spørgsmålet tilbage. En mundtlig forespørgsel besvares kun, hvis spørgeren er til stede.
4. Det østlige partnerskabs ministerielle organer, topmødets siddende formandskab, Ministerrådet og Europa-Kommissionen inviteres til at afgive en kort besvarelse. På anmodning fra mindst 20 medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan besvarelsen efterfølges af en debat. Formanden fastsætter en frist for denne debat.

Artikel 23

Anmodninger om udtalelse fra Den Parlamentariske Forsamling Euronest

Efter anmodning fra topmødet med det østlige partnerskab, Ministerrådet, Europa-Kommissionen og andre relevante EU-institutioner i forbindelse med det østlige partnerskab kan Den Parlamentariske Forsamling Euronest efter anbefaling fra Præsidiets beslutte at udarbejde udtalelser og forslag om vedtagelse af specifikke foranstaltninger forbundet med forskellige aktivitetsområder for det østlige partnerskab. I sådanne tilfælde fremsendes anmodningen til Præsidiets, som forelægger Den Parlamentariske Forsamling Euronest sagen med en henstilling.

Artikel 24

Mødeprotokollen

Udkastet til protokol fra plenarmøderne og fra møderne i Præsidiets, stående udvalg og arbejdsgrupper samt tilstedeværelseslister og teksten til de vedtagne beslutninger udarbejdes og opbevares af sekretariatet for delegationen, der er vært for sessionerne og møderne. De øvrige delegationer modtager en kopi af det færdige udkast til protokol.

Artikel 25

Stående udvalg

1. For at undersøge specifikke aspekter af det østlige partnerskab nærmere opretter Den Parlamentariske Forsamling Euronest følgende fire stående udvalg:
 - Udvalget om politiske anliggender, menneskerettigheder og demokrati
 - Udvalget om økonomisk integration, tilnærmelse af lovgivning og konvergens i forhold til EU-politikker
 - Udvalget om energiforsyningsikkerhed
 - Udvalget om sociale anliggender, uddannelse, kultur og det civile samfund.
2. I overensstemmelse med de generelle bestemmelser for funktionen af Den Parlamentariske Forsamling Euronest sammensættes de stående udvalg af medlemmer af forsamlingen i overensstemmelse med artikel 2 og fungerer strengt paritetisk. De stående udvalgs beføjelser, medlemskab og procedurer er fastlagt i bilag I.

3. Forretningsordenen for de stående parlamentsudvalg vedtages af Den Parlamentariske Forsamling Euronest efter forslag fra Præsidiets.

Artikel 26

Midlertidige udvalg og opfølgingsudvalg

Den Parlamentariske Forsamling Euronest kan når som helst efter forslag fra Præsidiets eller medlemmer af forsamlingen, herunder mindst en tredjedel af det østeuropæiske partnerskabs komponent og en tredjedel af Europa-Parlamentets komponent, oprette midlertidige udvalg eller opfølgingsudvalg og skal efter beslutning om oprettelse af et udvalg fastlægge dets ansvarsområde, sammensætning og mandat. Højest to sådanne udvalg kan fungere samtidig. Opfølgingsudvalg skal afslutte deres arbejde inden for et år, i særlige tilfælde med en forlængelse på yderligere seks måneder.

Artikel 27

Arbejdsgrupper og høringer

1. Præsidiets kan beslutte at oprette arbejdsgrupper vedrørende et specifikt aspekt af det østlige partnerskab eller at sende undersøgelsesmissioner til de østeuropæiske partnere eller EU-lande eller til internationale organisationer, med forbehold af budgetmæssige begrænsninger. I alle tilfælde træffer Præsidiets beslutning om deres organisering, ansvarsområder og sammensætning. Disse arbejdsgrupper eller missioner kan blive bedt om at udarbejde rapporter og beslutningsforslag eller henstillinger henvendt til Den Parlamentariske Forsamling Euronest. De oprettede arbejdsgrupper fortsætter deres arbejde, indtil Den Parlamentariske Forsamling Euronest træffer anden afgørelse. Antallet af medlemmer i en arbejdsgruppe er ti (fem medlemmer fra hver enkelt komponent).

2. Hvis et medlem af arbejdsgrupperne ikke har mulighed for at deltage i et møde, kan medlemmet erstattes af et medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, som tilhører den samme politiske gruppe i Europa-Parlamentet eller den samme delegation fra de østeuropæiske partnere som det pågældende medlem. Medformændene for den pågældende arbejdsgruppe informeres skriftligt om erstatningen forud for mødet.

3. Med henblik på at opnå større forståelse mellem folkeslagene fra EU og de østeuropæiske partnere og skabe øget bevidsthed om det østlige partnerskab, organiserer Den Parlamentariske Forsamling Euronest med regelmæssige mellemrum høringer. Disse organiseres under Præsidiets ansvar og giver mulighed for at invitere personer, der er i stand til at give Den Parlamentariske Forsamling Euronest førstehåndsuplysninger om politiske, økonomiske, sociale og kulturelle situationer, som er af interesse.

Artikel 28

Forbindelser med parlamentariske samarbejdsudvalg og delegationer

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest opfordrer de parlamentariske samarbejdsudvalg og delegationer, der er oprettet i henhold til den eksisterende aftale, og alle andre udvalg, som er oprettet efterfølgende, til at indgå i et arbejds samarbejde.

2. Opfordringen omfatter navnlig møder mellem eksisterende parlamentariske samarbejdsudvalg og delegationer på mødet i Den Parlamentariske Forsamling Euronest.

Artikel 29

Finansiering af udgifter til tilrettelæggelse, deltagelse, tolkning og oversættelse

1. Med forbehold af artikel 12, stk. 1, er det parlament, der er vært for en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, et møde i Præsidiets eller et møde i et af udvalgene eller arbejdsgrupperne, ansvarligt for det praktiske arrangement i forbindelse med organiseringen af mødet.

2. Efter forslag fra Præsidiets kan Den Parlamentariske Forsamling Euronest anbefale, at der ydes et økonomisk bidrag fra andre parlamenter for at dække udgifterne til organisering af en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest eller et møde i et udvalg eller en arbejdsgruppe.

3. Deltageres udgifter til rejse, ophold og lokal befordring betales af den institution, som de er medlem af.

4. Det parlament, der er vært for en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, et møde i Præsidiets eller et møde i et af udvalgene eller arbejdsgrupperne, er ansvarligt for udgifterne til organisering af mødet i overensstemmelse med de nedenfor angivne bestemmelser.

5. Når en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, et møde i Præsidiets eller et møde i et af udvalgene eller arbejdsgrupperne afholdes på Europa-Parlamentets arbejdssteder, skal sidstnævnte med forbehold af artikel 12, stk. 1, og i henhold til egen sproglige diversitet sørge for oversættelse til de officielle EU-sprog, alt efter kravene for hvert møde og i henhold til Europa-Parlamentets adfærdskodeks vedrørende flersprogethed.

6. Når en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, et møde i Præsidiets eller et møde i et af udvalgene eller arbejdsgrupperne afholdes uden for Europa-Parlamentets arbejdssteder, skal sidstnævnte med forbehold af artikel 12, stk. 1, og i henhold til egen sproglige diversitet udelukkende sørge for oversættelse til arbejdssproget i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og de officielle EU-sprog, der skal anvendes af medlemmerne af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets adfærdskodeks vedrørende flersprogethed.

7. Europa-Parlamentet påtager sig ansvaret for at oversætte officielle dokumenter vedtaget af Den Parlamentariske Forsamling Euronest til EU's officielle sprog. Forudsat at de østeuropæiske partnere er enige og i henhold til sin egen sproglige diversitet er Europa-Parlamentet endvidere ansvarligt for oversættelse til arbejdssprogene i Den Parlamentariske Forsamling Euronest af dokumenter, der er udarbejdet som forberedelse til eller under møderne i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og forsamlingens organer. De østeuropæiske partners parlamenter påtager sig ansvaret for at oversætte officielle dokumenter vedtaget af Den Parlamentariske Forsamling Euronest til deres landes officielle sprog.

Artikel 30

Sekretariat

1. Den Parlamentariske Forsamling Euronest får assistance til udarbejdelse og gnidningsløs afvikling af forsamlingens arbejde af et sekretariat, der består af embedsmænd fra hver af de to komponenter i Den Parlamentariske Forsamling Euronest.

Sekretariatet yder assistance ved plenarmøder samt til Præsidiets, udvalgene og arbejdsgrupperne. Med henblik på at sikre forsamlingen professionel og uvildig assistance muliggør de to komponenter et tæt samarbejde og kapacitetsopbygning samt gensidig faglig erfaringsudveksling mellem sekretariatets forskellige komponenter.

2. Lønninger og andre udgifter til sekretariatets personale betales af deres respektive parlamenter.

3. Det parlament, der er vært for en session i Den Parlamentariske Forsamling Euronest eller et udvalgsmøde, yder assistance med organiseringen af sessionen eller mødet.

Artikel 31

Fortolkning af forretningsordenen

Medformændene eller på deres anmodning Præsidiets træffer afgørelse om spørgsmål vedrørende fortolkning af forretningsordenen.

Artikel 32

Ændring af forretningsordenen

1. Forslag til ændring af forretningsordenen vedtages af Den Parlamentariske Forsamling Euronest på grundlag af forslag fra Præsidiets.

2. Ændringer vedtages med to tredjedels flertal af de medlemmer, der er til stede. Hvis der er fremsat en anmodning inden starten af afstemningen om en separat afstemning for komponenterne af mindst en tiendedel af medlemmerne, som tilhører mindst to politiske grupper i Europa-Parlamentet eller mindst to delegationer fra den østeuropæiske partners komponent af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, foretages der en afstemning, hvor repræsentanterne for den østeuropæiske partners komponent og repræsentanterne for Europa-Parlamentets komponent stemmer separat. Den pågældende tekst er vedtaget, hvis den opnår et flertal på to tredjedels af de stemmer, der er afgivet separat i begge komponenter.

3. Medmindre der på afstemningstidspunktet er angivet andet, træder ændringerne af forretningsordenen i kraft den første dag i den mødeperiode, som følger efter deres vedtagelse.

BILAG I

STÅENDE UDVALGS BEFØJELSER, MEDLEMSKAB OG PROCEDURER

Artikel 1

Der er fire stående parlamentariske udvalg med følgende beføjelser og ansvarsområder:

- Udvalget om politiske anliggender, menneskerettigheder og demokrati
- Udvalget om økonomisk integration, tilnærmelse af lovgivning og konvergens i forhold til EU-politikker
- Udvalget om energiforsyningsikkerhed
- Udvalget om sociale anliggender, uddannelse, kultur og det civile samfund.

I. Udvalget om politiske anliggender, menneskerettigheder og demokrati

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1. udvikling af stabile demokratiske institutioner, spørgsmål om regeringsførelse og rollen for politiske partier
2. fremme af politisk dialog, multilaterale tillidsvækkende foranstaltninger og bidrag til fredelig løsning af konflikter
3. forbindelser med andre nationale og internationale organisationer og parlamentariske forsamlinger om spørgsmål, der henhører under dets kompetenceområde
4. fred, sikkerhed og stabilitet
5. valgstandarder, regulering af medier og bekæmpelse af korruption

II. Udvalget om økonomisk integration, tilnærmelse af lovgivning og konvergens i forhold til EU-politikker

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1. overvågning af EU's og de østeuropæiske partners økonomiske, finansielle og handelsmæssige forbindelser med tredjelande og regionale organisationer,
2. forbindelser med relevante internationale organisationer (navnlig Verdenshandelsorganisationen) og organisationer, der arbejder på regionalt plan på at fremme økonomisk og handelsmæssig integration,
3. tekniske harmoniserings- eller standardiseringsforanstaltninger i sektorer, der er dækket af internationale retsakter,
4. spørgsmål vedrørende finansiering af partnerskabet, herunder opfølgning på gennemførelsen af Den Europæiske Investeringsbanks faciliteter og andre instrumenter og mekanismer af denne type,
5. social og menneskelig udvikling, sociale infrastrukturer og tjenesteydelser, herunder sundhedsanliggender,
6. indvandring og personudveksling,
7. bæredygtig udvikling, naturressourcer, global opvarmning og energipolitik,
8. miljøforvaltning, investeringer i regional sammenhæng, klimaændringer,
9. fremme af sammenkoblingen af transport- og telekommunikationsnet,
10. harmonisering af lovrammen,
11. grænseoverskridende samarbejde.

III. Udvalget om energiforsyningsikkerhed

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1. overvågning af udvikling og gennemførelse af en fælles energistøtte- og forsyningsikkerhedsmekanisme,
2. støtte af styrkelse af kontakter i forbindelse med beredskabsplaner for energiforsyningsikkerhed og energikriser,
3. støtte af indsatsen i energiforsyningsikkerhedspanelet,
4. overvågning af harmoniseringen af partnernes energipolitikker og -lovgivning og diversificering i udbud og transitruter,
5. støtte af oprettelse af et forbundet og diversificeret energimarked.

IV. Udvalget om sociale anliggender, uddannelse, kultur og det civile samfund

Dette udvalgs sagsområde omfatter

1. fremme af et samarbejde på områderne for kultur og uddannelse og forbindelser med relevante internationale organisationer og agenturer,
2. spørgsmål om ungdoms- og ligestillingsanliggender,
3. overvågning af udviklingen af informationssamfundet og mediernes rolle,
4. støtte af samarbejdet på områder som uddannelse, sprogundervisning, ungdom og forskning,
5. forbindelser med Civil Society Forum og NGO'er fra EU og de østeuropæiske partnere,
6. fremme af kultursamarbejde og tværkulturel dialog.

Artikel 2

1. Hvert af de stående udvalg skal have maksimalt 30 medlemmer og skal bestå af et lige stort antal medlemmer fra begge komponenter og afspejle sammensætningen af Den Parlamentariske Forsamling Euronest. Størrelse og sammensætning af udvalgene afgøres af Den Parlamentariske Forsamling Euronest efter forslag fra Præsidiumet.
2. Hvert medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest har ret til at være medlem af et af de stående udvalg. I særlige tilfælde kan et medlem deltage i to stående udvalg.
3. Medlemmerne udnævnes i overensstemmelse med de procedurer, som hvert parlament har fastlagt, således at det så vidt muligt afspejler fordelingen af de forskellige politiske grupper og delegationer i Europa-Parlamentets komponent og de østeuropæiske partners komponent.

Artikel 3

1. Hvert udvalg vælger et Præsidium blandt sine medlemmer, som består af to medformænd med samme status (en fra begge komponenter i Den Parlamentariske Forsamling Euronest) og fire næstformænd (to fra begge komponenter i Den Parlamentariske Forsamling Euronest), hvortil valgprocedurer og embedsperiode afgøres af hver komponent.
2. De to medformænd beslutter i fællesskab, hvem der skal lede udvalgets møder.
3. Udvalgene kan udnævne ordførere til at undersøge specifikke spørgsmål inden for deres kompetenceområde og udarbejde rapporter, der fremsendes til Den Parlamentariske Forsamling Euronest, med forbehold af bemyndigelse fra Præsidiumet, i overensstemmelse med forretningsordenen.
4. De stående udvalg kan drøfte punkterne på deres dagsorden uden en rapport og skriftligt oplyse Præsidiumet om, at de pågældende punkter er drøftet.
5. Udvalgene rapporterer til Den Parlamentariske Forsamling Euronest om deres aktiviteter.

Artikel 4

1. Udvalgene mødes, når de indkaldes af deres medformænd, og der afholdes maksimalt to møder om året, hvoraf det ene afholdes under mødeperioden i Den Parlamentariske Forsamling Euronest.
 2. Samtlige medlemmer kan indgive ændringsforslag til behandling på udvalgsplan.
 3. Med hensyn til procedure finder forretningsordenen for Den Parlamentariske Forsamling Euronest anvendelse med de fornødne ændringer på udvalgmøder. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når mindst en tredjedel af medlemmerne i hver komponent er til stede.
 4. Medmindre udvalget træffer anden afgørelse er alle møder offentlige.
-

*BILAG II***TEKSTERNES LÆNGDE**

Følgende maksimumbegrænsninger gælder for tekster til oversættelse og gengivelse:

- begrundede udtalelser, forberedende arbejdsdokumenter og protokoller for møder i arbejdsgrupper og undersøgelsesmissioner: 6 sider
- beslutningsforslag i betænkninger og om presserende spørgsmål: fire sider, inklusive betragtninger, men eksklusive henvisninger.

Ved en side forstås en samlet tekst på 1 500 trykte typeenheder uden mellemrum.

Dette bilag kan ændres af Præsidiumet.

FORRETNINGSORDEN

for Den Parlamentariske Forsamling Euronests stående udvalg vedtaget af Euronest-forsamlingen den 3. maj 2011 og ændret den 29. maj 2013 i Bruxelles og den 18. marts 2015 i Jerevan

(2015/C 315/08)

I henhold til artikel 25, stk. 3, i forretningsordenen for Den Parlamentariske Forsamling Euronest og under hensyntagen til forslag fra Præsidiets vedtager Den Parlamentariske Forsamling Euronest hermed forretningsordenen for de stående udvalg.

*Artikel 1***Anvendelsesområde**

1. Forretningsordenen for de stående udvalg fastlægger de fælles arbejdsmekanismer for alle fire stående udvalg under Den Parlamentariske Forsamling Euronest (herefter: udvalgene)
 - Udvalget om politiske anliggender, menneskerettigheder og demokrati
 - Udvalget om økonomisk integration, tilnærmelse af lovgivning og konvergens i forhold til EU-politikker
 - Udvalget om energiforsyningsikkerhed
 - Udvalget om sociale anliggender, uddannelse, kultur og det civile samfund.
2. Forretningsordenen for Den Parlamentariske Forsamling Euronest finder tilsvarende anvendelse på udvalgsmøder, uden at dette berører forretningsordenen for de stående udvalg.

*Artikel 2***Sammensætning**

1. Et udvalg har højst 30 medlemmer og består af:
 - 15 medlemmer af Europa-Parlamentet
 - 15 medlemmer af hvert deltagende parlament fra de østeuropæiske partnerlande ⁽¹⁾.

Det afspejler sammensætningen af Den Parlamentariske Forsamling Euronest.

2. Hvert medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest har ret til at være medlem af et af de stående udvalg. I særlige tilfælde kan et medlem deltage i to stående udvalg.
3. Medlemmerne udnævnes i overensstemmelse med de procedurer, som hvert parlament har fastlagt, således at det så vidt muligt afspejler fordelingen af de forskellige politiske grupper og delegationer i Europa-Parlamentets komponent og de østeuropæiske partners komponent.
4. Størrelse og sammensætning af udvalgene godkendes af Den Parlamentariske Forsamling Euronest efter forslag fra Præsidiets.

*Artikel 3***Formandskab og Præsidium**

1. Hvert udvalg vælger et Præsidium blandt sine medlemmer, som består af to medformænd med samme status (en fra hver komponent) og fire næstformænd (to fra hver komponent), for hvem valgproceduren og embedsperioden fastlægges af hver enkelt komponent.
2. De to medformænd beslutter i fællesskab, hvem der skal lede udvalgets møder.

⁽¹⁾ Hvis yderligere et østeuropæisk partnerland (Hviderusland) tiltræder, omfordeles pladserne blandt de østeuropæiske partnerlande.

*Artikel 4***Suppleanter**

1. Hvis et ordinært medlem ikke har mulighed for at deltage i et udvalgsmøde, kan medlemmet erstattes af en suppleant fra den samme komponent af forsamlingen efter aftale mellem de pågældende to medlemmer. Formanden skal informeres om eventuelle udskiftninger før mødets begyndelse.
2. Suppleanten har de samme rettigheder og forpligtelser i udvalget som det ordinære medlem.

*Artikel 5***Møder**

1. Udvalgene mødes, når de indkaldes af deres medformænd, og der afholdes maksimalt to møder om året, hvoraf det ene afholdes under mødeperioden i Den Parlamentariske Forsamling Euronest.
2. Medformændene udarbejder og fremlægger på forslag af udvalgets Præsidium et forslag til dagsorden for hvert udvalgsmøde.
3. Udvalgenes møder afholdes på arbejdssprogene i Den Parlamentariske Forsamling Euronest. Medmindre udvalget træffer anden afgørelse er alle møder offentlige.
4. Formanden leder forhandlingerne, påser overholdelsen af forretningsordenen, sørger for opretholdelse af god orden, giver talerne ordet, erklærer forhandlingerne for afsluttet, lader afstemninger foretage og bekendtgør disses resultater.
5. Intet medlem kan tage ordet uden formandens tilladelse. En taler må ikke afbrydes, medmindre der er bemærkninger til forretningsordenen. Fjerner en taler sig fra emnet, kalder formanden denne til orden og kan anden gang fratage denne ordet for resten af forhandlingen om samme emne.
6. Formanden kalder ethvert medlem, som måtte forstyrre mødet, til orden. Ved gentagelse kan formanden bortvise den pågældende fra lokalet for resten af mødet.
7. To eller flere udvalg kan afholde fælles møder om emner af fælles interesse, hvis deres præsidier er enige herom.

*Artikel 6***Rapporter og presserende spørgsmål**

1. Udvalgene kan udnævne ordførere til at undersøge specifikke spørgsmål inden for deres kompetenceområde og udarbejde rapporter, der fremsendes til Den Parlamentariske Forsamling Euronest, med forbehold af bemyndigelse fra Præsidiet. Antallet af sådanne rapporter er i princippet begrænset til én rapport for hvert udvalg pr. møde. Præsidiet kan efter anmodning fra udvalgenes medformænd beslutte, hvor mange rapporter der skal stemmes om pr. møde, afhængigt af hvor fremskredne de er.
2. Et udvalg kan undtagelsesvis foreslå Den Parlamentariske Forsamling Euronest at behandle presserende spørgsmål. Antallet af presserende spørgsmål er begrænset i henhold til artikel 9, stk. 2, litra b), i forretningsordenen for Den Parlamentariske Forsamling Euronest.
3. De stående udvalg kan desuden drøfte andre punkter på deres dagsorden uden en rapport og skriftligt oplyse Den Parlamentariske Forsamling Euronests Præsidium om, at de pågældende punkter er drøftet.
4. Udvalgene rapporterer til Den Parlamentariske Forsamling Euronest om deres aktiviteter.

*Artikel 7***Beslutningsdygtighed og afstemning**

1. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når mindst en tredjedel af medlemmerne fra hver komponent er til stede.
2. Afstemninger er gyldige uanset antallet af deltagere i afstemningen. Ethvert medlem af udvalget kan dog anmode om at få fastslået, om det fornødne antal medlemmer er til stede, før afstemningen. Hvis det på baggrund af en sådan anmodning fastslås, at det fornødne antal medlemmer ikke er til stede, udsættes afstemningen.

3. Udvalget træffer beslutninger med et flertal på to tredjedele af de medlemmer, der deltog i afstemningen. Samtlige medlemmer kan indgive ændringsforslag til behandling på udvalgsplan. Udvalget stemmer ved håndsoprækning, idet hvert medlem har én enkelt personlig uoverdragelig stemme.
4. Stemmeoptællingen foretages af optællingskommissionen, som består af lige mange repræsentanter fra hver komponent i Den Parlamentariske Forsamling Euronests sekretariat. Optællingskommissionen nedsættes af Præsidiet (eller af udvalgets medformænd) inden indledningen af det pågældende møde, og den rapporterer resultatet af stemmeoptællingen direkte til medformændene.
5. Samtlige medlemmer kan indgive ændringsforslag til behandling på udvalgsplan inden for den frist, der fastsættes af medformændene. Ændringsforslag skal vedrøre den tekst, som ønskes ændret, og skal indgives skriftligt. Der tillades kun mundtlige ændringsforslag, som retter faktiske eller sproglige fejl. Der bør ikke tillades andre mundtlige ændringsforslag.
6. Hvis der er fremsat en anmodning inden starten af afstemningen om separat afstemning for komponenterne fra mindst tre medlemmer af udvalget, der tilhører mindst to politiske grupper i Europa-Parlamentet, eller mindst to delegationer fra den østeuropæiske partners komponent af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, foretages der en afstemning, hvor repræsentanterne for den østeuropæiske partners komponent og repræsentanterne for Europa-Parlamentets komponent stemmer separat, selv om det foregår samtidigt. Den pågældende tekst er vedtaget, hvis den opnår et flertal på to tredjedele af de stemmer, der er afgivet separat i begge komponenter.
7. Når den tekst, der skal stemmes om, indeholder to eller flere bestemmelser eller referencer til to eller flere punkter, eller egner sig til at blive inddelt i to eller flere dele med særskilt betydning og/eller normativ værdi, kan en politisk gruppe i Europa-Parlamentet eller mindst 1 medlem af Den Parlamentariske Forsamling Euronest anmode om delt afstemning. Anmodningen indgives skriftligt til medformændene inden kl. 18.00 dagen før afstemningen, medmindre medformændene fastsætter en anden frist, og vil i princippet blive anset for imødekommet.

Artikel 8

Andre ordninger

1. Det parlament, der er vært for et udvalgmøde, er ansvarligt for det praktiske arrangement, assistance og udgifter i forbindelse med organiseringen af mødet.
2. Efter forslag fra Præsidiet kan Den Parlamentariske Forsamling Euronest dog anbefale, at der ydes et økonomisk bidrag fra andre parlamenter for at dække udgifterne til organisering af et møde i et udvalg.

Artikel 9

Fortolkning af forretningsordenen

Medformændene eller på deres anmodning et udvalgs Præsidium træffer afgørelse om spørgsmål vedrørende fortolkning af forretningsordenen for de stående udvalg.

Artikel 10

Ændring af forretningsordenen for de stående udvalg

1. Forslag til ændring af forretningsordenen for de stående udvalg vedtages af Den Parlamentariske Forsamling Euronest på grundlag af forslag fra Præsidiet.
 2. Ændringer vedtages med et flertal på to tredjedele af de medlemmer, der deltog i afstemningen. Hvis der er fremsat en anmodning inden starten af afstemningen om en separat afstemning for komponenterne af mindst en tiendedel af medlemmerne, som tilhører mindst to politiske grupper i Europa-Parlamentet eller mindst to delegationer fra den østeuropæiske partners komponent af Den Parlamentariske Forsamling Euronest, foretages der en afstemning, hvor repræsentanterne for den østeuropæiske partners komponent og repræsentanterne for Europa-Parlamentets komponent stemmer separat. Den pågældende tekst er vedtaget, hvis den opnår et flertal på to tredjedele af de stemmer, der er afgivet separat i begge komponenter.
 3. Medmindre der på afstemningstidspunktet er angivet andet, træder ændringerne af forretningsordenen for de stående udvalg i kraft straks efter deres vedtagelse.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA